

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6523

8 PAGINI — 30 BANI

SIMBĂȚĂ 9 MAI 1970

ÎN PAG. A 2-A

93 de ani de la proclamarea independenței României
• O năzuință străveche cit și ființa istorică a poporului român

ÎN PAG. A 4-A

• Cum idolatrăm idoli? (ancheta noastră)

ÎN PAG. A 5-A

ȘTIINȚA
• Prospectivarea în medicină (cronica ipotezelor)
• Miracolul a devenit rutină (O performanță științifică și chirurgicală românească)

Prezentarea scrisorilor de acreditare președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, de către ambasadorul Republicii Peru

La 8 mai 1970, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit pe Hubert Wieland Alzamora, care și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Peru în Republica Socialistă România.

Cu acest prilej au rostit cuvântări ambasadorul Republicii Peru și președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu. După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a avut o convorbire cordială cu ambasadorul.

Hubert Wieland Alzamora. La solemnitatea prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, și George Macoveanu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe.

(Agerpres)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ziaristei franceze Marie Rose Pineau

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, vineri, la amiază, pe Marie Rose Pineau, secretar general de redacție la ziarul „L'Humanité”.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire, în cadrul căreia

tovarășul Nicolae Ceaușescu a expus ziaristei franceze unele aspecte privind construcția socialistă în România.

(Agerpres)

ADUNAREA FESTIVĂ consacrată sărbătoririi Zilei Victoriei asupra fascismului și a Zilei Independenței de Stat a României

Anniversarea a 25 de ani de la Ziua Victoriei împotriva fascismului și a Zilei Independenței de Stat a României, evenimente cruciale pentru destinele patriei noastre, au fost marcate vineri după-amiază în Capitală printr-o mare adunare festivă organizată de Comitetul municipal București al P.C.R.

Sala Palatului Republicii. Pe fundalul scenei, între drapelul tricolor și roșii, se află data festivă — 9 mai — încadrată de o cunună de lauri, iar dedesubt: inscripțiile „Ziua Victoriei asupra fascismului”, „Ziua Independenței de Stat a României”.

La intrarea în sală, tovarășul Nicolae Ceaușescu, celălalt conducător de partid și de stat, a fost întâmpinat cu puterice și îndelungi aplauze, cu aclamații și ovacii.

În prezidiul adunării festive au luat loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Radulescu, Virgil Trofin, Florian Dănilache, Janos Fazekas, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Ion Iliescu, Vasile Patilineț, Ion Stănescu, Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne, general-colonel Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului forțelor armate și șef al Marei Unități, general-locotenent Ion Coman, adjunct al ministrului forțelor armate, secretarul Consiliului Politic Superior, general de armată Iacob Teclu, general de armată Ion Tutoveanu, general-locotenent Ion Tiu, acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Gheorghe Vasilichii, Filip Geltz, Costache Tiulescu și Constantin Trandafir, veterani ai mișcării antifasciste, general de armată în rezervă Constantin Vasiliu-Râșcanu, general-colonel în rezervă Dumitru Dănilăceni și general-colonel în rezervă Radu Niculescu-Cocui, foști comandanți de mari unități în războiul antifascist, Angela Costache, studentă la Facultatea de istorie, Cristea Ciobanu, strungar la Uzinele „23 August”.

În sală erau prezenți membri și membri suplenți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat, ai guvernului, ai Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, vechi activiști ai mișcării muncitorești și antifasciste din țara noastră, veterani din războiul antifascist, conducători de instituții centrale și organizații obștești, generali acțivi și în rezervă, foști comandanți de mari unități pe frontul antihitlerist, reprezentanți ai consilierilor naționaliștilor conlocuitori, personalități ale vieții științifice și culturale, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile buciureștine, ofițeri ai Forțelor noastre Armate.

Au luat parte și șefi de misiuni diplomatice acreditați la București și atașai militari, precum și corespondenți ai presei de peste hotare.

S-a înținat înmul de stat al Republicii Socialiste România.

Cuvîntarea tovarășului Ion Gheorghe Maurer

Onorată asistență,
Stimați tovarășii,

Aniversăm astăzi împlinirea a 25 de ani de la unul dintre evenimentele cele mai remarcabile și mai bogate în consecințe ale istoriei contemporane a omenirii — victoria popoarelor iubitoare de libertate asupra fascismului. Obținută cu prețul unor eforturi titanice și al unor uriașe jertfe, victoria de la 9 mai 1945 a însemnat, în esență, un triumf al libertății, al dreptului popoarelor la existența de sine stătătoare, împotriva tendinței nebunești de hegemonie mondială, intruchipată de fascism. Tocmai în această constă înalta ei valoare, însemnătatea deosebită pentru destinele fiecărui popor și ale omenirii în ansamblu.

Poporul român sărbătorește victoria asupra fascismului cu satisfacția și mîndria de a-și fi adus contribuția materială și de sînge la făurirea ei, alături de celelalte popoare ale coalitiei antihitleriste. Începînd cu insurecția din august 1944, el a participat cu întregul său potențial militar, material și uman, la lupta împotriva Germaniei hitleriste, pînă la zdrobirea ei definitivă.

Printr-o coincidență istorică, 9 mai are pentru poporul nostru o semnificație în plus, ca sărbătoarea scumpă a independenței de stat, proclamată cu 93 de ani în urmă. Cele două evenimente, deși îndepărtate în timp și petrecute în împrejurări și pe planuri total diferite, se află totuși într-un anumit raport de continuitate, ca etape istorice pe același drum al poporului român spre libertate, spre deplină independență și suveranitate națională.

La 9 mai 1877, adoptînd motiunea care consemna „ruperea legăturilor noastre cu Poarta și independența absolută a României”, parlamentul, țării transpunea în fapt înaltul țel care a concentrat din vremuri îndepărtate năzuințele poporului și pentru a cărei împlinire a luptat cu eroism veacuri în șir — acela

de a scutura jugul străin, de a avea propriul său stat liber și neafărat. Acest act de importanță capitală a devenit posibil, după cum știți, în conjunctura favorabilă creată prin ridicarea popoarelor din această parte a Europei la luptă împotriva imperiului otoman.

Proclamarea independenței de stat a fost pecetluită prin greu tribut de sînge pe cîmpurile de luptă. În asaltul redutelor de la Grivița, de la Plevna, Rahova, Smîrdan sau Vidin, ostașii tinerii noastre armate naționale, lupînd alături de ostașii ruși și patrioții bulgari, au săvîrșit acte de înălțată eroism, făcînd astfel dovada voinței ferme a poporului român de a nu se abține de la nici o jertfă pentru a-și cuceri și menține independența. Și trebuie remarcat că războiul de neafărire a fost susținut cu ardore de întreaga suflară românească, prilejuind o imensă manifestare a solidarității populației de pe ambele versante ale Carpaților pentru înfăptuirea idealului național al independenței României.

Continuînd procesul impus cu necesitate de evoluția istorică, al creării statului modern român, proces început prin Unirea Principatelor în 1859, cucerirea independenței de stat a reprezentat un moment de importanță esențială în viața poporului nostru, a deschis căi noi dezvoltării României, a creat condiții prielnice pentru valorificarea resurselor ei materiale și umane, pentru afirmarea în mod suveran în viața internațională.

Așa cum se știe, caracterul orînduirii sociale a vremii, limitele claselor dominante, pătrunderea din ce în ce mai accentuată în economia țării a capitalului străin, politica de dominație a puterilor imperialiste — au făcut ca, în deceniile următoare, să fie aduse grave șubririi independenței naționale a României, ajungîndu-se în pragul celui de-al doilea război mondial la totală aservire a țării de către Germania hitleristă.

După întunecata perioadă a robiei fasciste, calea spre redobîndirea și întărirea independenței naționale, i-a fost deschisă poporului român prin actul insurecției armate din august 1944 și participarea la război, alături de celelalte state ale națiunilor unite.

Victoria împotriva fascismului a însemnat, astfel, pentru poporul nostru o nouă și importantă etapă în lupta pentru libertate, luptă ce avea să fie ridicată pe o treaptă superioară și încununată printr-o deplină și strălucită victorie în anul construcției socialiste.

Tovarăși,

Jubileul de astăzi — un sfert de secol de la victoria din mai 1945 — prilejuiește o retrospectivă istorică, menită să pună în întreaga ei lumină semnificația zdrobirii fascismului pentru evoluția ulterioară a poporului român, ca și pentru toate celelalte popoare.

Este bine cunoscut faptul că al doilea război mondial a fost declanșat de fascismul german, aliat cu fascismul italian și militarismul japonez. Ca ideologie și curent politic, fascismul a apărut după primul război mondial într-o serie de țări din Europa, fiind o expresie a asercioniștilor spre putere a virfurilor reacționare ale capitalului monopolist. Forma lui cea mai feroce a constituit-o nazismul, care, acapărînd puterea în 1933, a instituit în Germania un regim de singeroasă dictatură.

Prin toate acestea, fascismul a reprezentat o primejdie de moarte pentru valorile umanității, pentru existența liberă a tuturor statelor și, cu deosebire, a celor din Europa, pentru însăși ființa națională și fizică a multor popoare, punînd sub un îngrijorător semn al întrebării întregul curs al evoluției societății.

Forța care a adoptat din capul locului o poziție ireductibilă și de înaltă combativitate împotriva fascismului a fost mișcarea comunistă. Afirmîndu-se ca cea mai consecventă apărătoare a libertății și independenței naționale, comunistii au format coloana vertebrală a luptei antifasciste. În același timp, contra frobrii fasciste s-au ridicat masele populare, largi forțe democratice și patriotice.

Cercul guvernante din numeroase state nu au înțeles însă la timp grozăvia primejdiilor create de fascism, au ezitat să privească realitatea în față, refuzînd să dea crezare intențiilor nebunești exprimate manifestările de guvernul nazist. Spiritul acordat fascismului prin politica marilor puteri imperialiste s-a reflectat în poziția conciliantă și oscilantă a acestora, care au facilitat ascensiunea fascismului, au încurajat tendințele lui cetroptoare, au adus mari nenorociri propriilor popoare. Este încă vie în memoria celor care au trăit acele vremuri situația tragică ce s-a creat în Europa la sfîrșitul deceniului al patrulea, ca urmare a șirului de acte agresive ale hitleristilor. După ce a ocupat Austria și Cehoslovacia, după ce a atacat Polonia, declanșînd cel de-al doilea război mondial, a ocupat Franța, Belgia și o serie de alte state din Europa occidentală, Germania a declanșat, la 22 iunie 1941, agresiunea

TERMENUL DE INTRARE
ÎN FUNCȚIUNE SE APROPIE. CUM ESTE PREGĂTITĂ FORȚA DE MUNCĂ PENTRU NOILE OBIECTIVE INDUSTRIALE?

Un adevăr înțeles la unitatea „Argeșana” Pitești și, dincolo de asigurarea „mediului scriptic”, se fac eforturi pentru a înlesni asimilarea cit mai rapidă a rigorilor de comportament în întreprindere.

Emoțiile debutului au rămas undeva în urmă. În iunie, unitatea integrată de țesături și fire de lînă, fire artificiale și sintetice „Argeșana” Pitești va împlini un an de la pornirea primelor capacități de producție — la filatură. Înainte de sfîrșitul lui decembrie hola țesătoriei trepidă sub zumzetul fâștelor 300 de războaie. Recent, la ceea ce există la sa odăugă finisajul. Fabrica din ale cărei mașini vor porni stofele pentru rochii de damă și costume bărbătești, folosînd materii prime și coloranți din țară, se află în prezent în pragul unor noi premiere. În acest fel, la începutul anului viitor „Argeșana”, componentă a Combinatului textil Pitești, urmează să înregistreze creșterea cu încă aproape o treime a personalului existent acum. Ce relevă analiza modului cum sînt pregătiti lucrătorii ce vor fi repartizați pe lină mașinile foarte moderne din dotarea fabricii? Iată ce ne spune în acest sens tovarășul Vintilă Paștoacă, șeful serviciului personal-învălmîșim:

— Cîrca 600 de muncitori vor proveni din școala profesională, absolvenți din promoția acestui an, pregătiti în centre de învățare ale industriei ușoare: Buhusi Brașov, Cîrnădie.

— Cum s-a procedat la recrutarea lor?

— Operația a început în urmă cu doi ani, cînd prin mijloace de popularizare ce le avem la îndemînă, cu concursul organizațiilor de masă,

ASIMILAREA DISCIPLINEI nu se încheie cu obținerea legitimației de salariat al fabricii

— În ce stadiu se află pregătirea celorlalți salariați ce-ruți de buna desfășurare a procesului de producție în noile zone de activitate?

— În fabrica noastră sînt or-

N. UDROIU

(Continuare în pag. a VII-a)

CINEMATOCRAFUL

De la „mitul vedetei” la CEA MAI POLITICĂ DINTRE ARTE

de CĂLIN CĂLIMAN

Revedem din cînd în cînd, pe ecranul televizoarelor sau în sălile de cinematograf, gloriile cinematografului de odinioară. Nume cu sonorități de mit, nume intrate în legendă. Stele fixe sau căzătoare, ale cinematografului, care au întreținut, de-a lungul unui lanț de generații, focul sacru al interesului public. A doua „revoluție”, după însăși inventarea cinematografului, a fost provocată de apariția vedetelor! Născute, sau făcute (pentru că se poate și așa...), vedetele filmului de odinioară au stîrnit patimi, au declanșat pasiuni, au provocat atîtea și atîtea cataclisme sentimentale. Astăzi, multe din chipurile cu priviri angelice și mulți „cuceritori” încercați ai timpului stîrnesc un fior melancolic și — poate — o clipă de nostalgie. Dar atunci? Cortegiul funerar al lui Rudolf Valentino număra aproape o sută de mii de oameni; peliculele „de actualitate” ale vremii ne-au păstrat documentul teribil și pentru mulți

(Continuare în pag. a IV-a)

PENTRU CE
LA LICEUL
DUMNEA-
VOASTRĂ
SE SCADE

Un extemporal pentru care nu trebuie să te pregătești, ci să fii cînstiț, și să răspunzi „de ce ai nota scăzută la purtare?” Dar, după cum se vede, subiectul e foarte complicat!

NOTA LA PURTARE?

„Pentru tot ceea ce privește regulamentul școlar ca abateri. Puteți să vedeți cum se notează nominalizate abaterile pentru care, în școala noastră, i se scade nota la purtare. Dar găsește îndatoririle sale și, tot ceea ce nu concordează cu acestea, înseamnă abateri. Vreți o incertitudine? Un pedagog, chiar după primii ani de carieră, își are nălmîșim în memorie propriul său registru cu zeci de nuanțe, oferite de elevi, ale încălțării disciplinei școlare, cu ce aduc după ele, ca o consecință. În mod reflex, dascălul observă tot ceea ce reprezintă autoderojare în comportarea și înținuta elevului. Acem nevoie în școala de ordine, calm, de o atmosferă destinată, netulburată de

incidente care pot curma mersul normal al unei lecții, al unei zile, al întregii noastre colectivități sau numai al unei clase?”

Răspunde tovarășul VIRGILIU GRIGORE POP, directorul Liceului nr. 43 din Capitală. În acest liceu ne-am continuat raiul început cu două săptămîni în urmă, despre nota la purtare. Știm, se poate naște întrebarea: ce s-a întîmplat la Liceul nr. 43? Spre înfrînșta tuturor, n-am primit nici un semn de alarmă de aici. 43 reprezintă ultimul liceu nou înființat în Capitală, care

nu se sprijină încă pe o tradiție și un sistem de relații verificate de-a lungul multor ani. Și — de ce n-am spune-o? — n-are încă un nume și un renume. Totul s-a luat și se ia de la început. Am avut rețineri: cum va primi școala înțința sa înțințire cu ziarul pe o temă care, de regulă, atrage după sine un articol critic? Atacăm însă un teren pregătit; „despre nota la purtare” trebuie discutată și rediscu-

„LUCREȚIA LUSTIG MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a VI-a)

93 DE ANI DE LA PROCLAMAREA INDEPENDENTEI ROMANIEI

INCEPIND DE MIINE PORNESC IN LARG... GEOLOGII!

Nespus de mult doresc sa nu scriu un articol aniversar, de circumstanta. Doresc a nu lasa impresia ca, intrucit se implinesc nouazeci si trei de ani de la proclamarea independentei...

drept aceea, o, iubite neam al meu si ai minte! Ai minte, adica dobandeste acea constiinta de sine, constiinta unitatii, a independentei nationale...

za trecutul pentru a insufliei prezentul si a spori increderea in viitor. Numai asa am putut Indeplini primul mare pas spre Unire, fara varsarea de sange...

traiau in acelasi stat si nu toti erau liberi si adararea transilvanilor la lupta impotriva marii riscuri, aspre persecutii impuse de stapinirea habsburgica.

O NAZUINITA STRAVECHE CIT SI FIINTA ISTORICĂ A POPORULUI ROMÂN

de DUMITRU ALMAȘ

tem uita pe Gheorghe Lazar care se intoarce in 1819: Cind s-ar ridica dubul din țarina strămoșilor și ar privi peste stăpânii marelui țesar, slăvitului Aurelian și înaltului Traian...

Ba mai mult: războiul pentru independență de acum nouăzeci și trei de ani n-a fost numai războiul voievozii României, ci, totodată, și războiul unuia din Transilvania, din Banat, din Maramureș sau Bucovina...

BOGDAN POPESCU: „Voi lucra la un studiu geologic al zonelor din împrejurimile Clujului. Nu-mi va fi desigur, ignor, dar nici satisfactile acestei munci nu sînt... fără greutate!”

Desi absolvent de 2 ani, pentru MIHAI ȘTEFANESCU este o datorie să participe la concursul de literatură română-faza republicană

Concursul de literatură română-faza republicană

Ultima olimpiadă școlară - ediția 1970 - are loc în zilele de 10-12 mai. După matematicieni, fizicieni și chimici intră în competiție „conclerții”, elevii liceelor, liceelor de specialitate și școlilor profesionale...

După șase luni petrecute în laborator - timp în care s-au efectuat complexe analize și studii asupra eșantionelor aduse din deplasarea precedentă...

aci ca printre aceștia se numără foarte mulți tineri - grupați în mai multe colective de cercetare. Astfel, colectivul condus de tovarășul M. Boroș, se va deplasa în zona minieră Baia Mare...

PETRUȚA GRIGORE, tehnician geolog: „Mă voi strădui - alături de colegii cu mai multă experiență - ca sportul meu să fie cât mai substanțial!”

În cel 10 ani de teren, geologul MIHAI ȘTEFANESCU „a parcurs” deja, pe jos, distanța dintre polul Nord și Sud. În această campanie, desfășurată în zona Prahova-Jalomita el va mai adăuga circa 2000 km. celor 25000 însumai până acum.

TUDOR BANDRABUR: „Mă îndrept spre Oltenia, unde voi participa la desăvirarea cauzelor hidroclimaticului hidrostatic al apelor freatice din zona Leu - Zărnoga - Mirșani. Este o lucrare urgentă și de mare însemnătate!”

SILVIU RĂDAN: „În cele două locuri de muncă în teren - Apuseni și Maramureș - voi întreprinde un studiu amănunțit al culturii argilelor. Prevăd rezultate bune, dar săs dor să discutăm despre aceasta mai bine la toamnă, la întoarcere!”

Am solicitat, legat de acest important eveniment al anului, câteva cuvinte tovarășului MARCELA BLEAJU, director adjunct științific al Institutului geologic din București.

Munca noastră este o muncă de entuziaști, dar și de tot ațita răspundere, ne spune din suflet. Pentru ca s-o faci așa cum se cuvine, trebuie să trăiești la temperatura fierții. Și când spun asta, nu mă gândesc numai la cei 20 de km. străbătuti zilnic...

Ne-am despărțit de interlocutorul nostru convins - o dată în plus - că năbia muncii de geolog, actuală, răspunderi înalte și afia, în cei ce vor parni mine la drum, oameni pe măsură. La ora cind apar aceste rânduri, răsăurile, port-hartul și bușoala, pioșelul sînt pregătite și gata de plecare...

Un om care a înconjurat lumea. Așcum 60 de ani, prof. Dr. INCEPUSE ochii lui să se joce în 6 ani el a folosit 497 de opinci. 28 costume naționale, înscind prin 74 de state și 30 de colonii. Acum are respectabila vîrstă de 80 de ani. În urmă cu cîteva zile profesorul a fost invitatul tinerilor din orășul Fieni, povestindu-le despre călătoriile sale și despre năbia muncii de geolog...

Inițiativa la zi

URMĂRIREA, rulează la Floreasca (orele 15, 17, 20); CU MINA NU MADAM: rulează la Volga (orele 16, 18, 19, 20, 21); PICOARE LUNGI, DEGETE LUNGI: rulează la Aurora (orele 9, 11, 13, 15, 18); GRĂDINA AURORA (ora 20); TOMIS (orele 9, 11, 13, 15, 18); GRĂDINA TOMIS (ora 20); FIAMURA (orele 11, 17, 18, 20); TANZAN, OMUL JUNGLEI: rulează la Lira (orele 15, 30, 18).

Opera Română: MADAME BUTTERFLY (ora 19, 20); Teatrul de Operă: SINGE VIENEZ (ora 19, 20); Teatrul Național: L. Caragiale (Sala Comedia); IDIOTUL (ora 20); (Sala Studio); AL 4-LEA ANOTIMP (ora 20); Teatrul de Comedie: MANDRAGORA (ora 17, 30); OPINIA PUBLICĂ (ora 20, 21); Teatrul Muzical: TANGO (ora 20); Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (Sala Magureanu); PIERCECELE ÎN ÎNCRĂȘT (ora 20); OMUL LUI (ora 19, 20); Teatrul „C. I. Notaru” (Bd. Magheruș); O CASĂ ONGRABLĂ (ora 19, 20); (Sala Studio); O LUNĂ LA TARĂ (ora 20); Teatrul „Jon Vasilescu” FLOARE DE CACTUS (ora 19, 20); (Sala Studio); Teatrul de vară „Herăstrău”: FOTBAL MEXIC 70 (ora 20); Teatrul Evreiesc de Stat: MAZEL-TOV (ora 19, 20); Studiu I.A.T.C.: CARTOFI PRAJITI CU URIC (ora 20); Teatrul „Tandric” (Cal. Victoriei): O POVESTE CU CINEC (ora 15); NOCTURN I (ora 21, 30); (Str. Academiei); CULIVER ÎN TARĂ PĂPUSILOR (ora 17); Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy): LA GRĂDINA CARABUS (ora 19, 20); (Cal. Victoriei); NICUTA LA TARĂ (ora 19, 20); Ansamblul U.G.S.: BALADA OMULUI (ora 20); Circuit de Stat: CIRCUIT MARE DIN MOSCOVA (ora 19, 20).

18.05. Bună seara, fete! Bună seara, băieți! - emisiune pentru tineret; 19.00. Televiziunii de seară; 19.20. Desene animate; Legendă cloacă; 19.30. Televiziunii de noapte; 20.00. Film serial; 21.15. Instanțele Ulice și circulație; 21.50. Tineret și eroic; 22.00. Televiziunii de noapte; 22.10. Film documentar; 22.20. Film de comedie; 22.30. Romant; 22.40. Fotbal; 22.50. Filme din finala disputată a stadionului Șarș; 23.00. Emisiune realizată cu concursul artiștilor din echipa Celtic Glasgow și Feyenoord Rotterdam.

NOI PREMIERE CINEMATOGRAFICE. Advertisement for cinema and theater programs, including titles like 'ACTIUNEA', 'VULTURUL', and 'INȚINECĂ'. Includes details about film screenings and theater performances.

CUVINTAREA TOVARASULUI ION GHEORGHE MAURER

(Urmare din pag. 1)

contra Uniunii Sovietice. Subordonandu-se aproape toate tarile continentului, nazistii au instaurat in cadrul lor „noua ordine”, care insemna exterminarea in lagare ale mortii a milioane de fiinte omesti, teroare salbatica, jaf si ruina economica.

In acea perioada de incercari neasemuit de grele, lupta pe viata si pe moarte impotriva fascismului, pina la zdrobirea lui definitiv, a devenit problema fundamentala pentru toate statele, pentru toate popoarele, conditia insasi a posibilitatii fiecareia de a supravietui, ca si a salvarii civilizatiei umane. Din aceasta necesitate vitala s-a nascut coalitia antihitlerista, care cuprindea Uniunea Sovietica, Anglia, Statele Unite ale Americii, Franta si care, in procesul desfasurarii razboiului, a ajuns sa uneasca aproape 50 de tari. Aceasta coalitie a reprezentat o vie ilustrare a posibilitatii reale de intelegere si colaborare intre tari cu orinduri social-politice diferite, atunci cind raporturile lor sint guvernate de ratiune, de respectul valorilor umane, al libertatii si dreptatii.

In inclestarea razboiului, a luat nastere in rindul popoarelor inrobite si a capatat o mare amploare rezistenta antifascista. Impotriva ocupantilor s-au ridicat cu arma in mina milioane de oameni din Iugoslavia, Franta, Belgia, Cehoslovacia, Polonia, Norvegia, Albania, Grecia si din alte state. Reunind sub acelasi standard cele mai diverse categorii sociale si politice, in frunte cu comunistii, miscarea de rezistenta li asala in toate partile pe cotropitori, slăbindu-le continuu fortele si grabind infringerea lor.

In marea lor al luptatorilor antifascisti a adus o importanta contributie poporul roman. Vointa fortelor inaintate din Romania de a bara calea fascismului si a apara libertatea nationala, atasamentul lor fată de cauza progresului si dreptatii in viata sociala s-au afirmat viguros, inca cu multi ani inainte de declararea razboiului hitlerist, in puterice actiuni de masa, cum au fost luptele muncitoresti din anul 1933 — care s-au inregistrat printre cele dintii manifestari antifasciste ale proletariatului pe plan international — in nenumarate demonstratii desfasurate sub lozina frontului popular in perioada anilor 1935—1938.

Organizatorul si animatorul luptei antifasciste a fost Partidul Comunist Roman. Inselegind in intreaga sa gravitate pericolul reprezentat de nazism, comunistii si-au impotrivit cu consecventa si curaj. Inca in 1935, atragind atentia ca fascismul ameninta „nu numai soarta proletariului si a taranilor, dar existenta si neastarea intregului popor roman”, partidul comunist sublinia ca „lupta pentru impiedicarea pregatirilor fasciste si a triumfului fascismului, pentru salvarea propriei clase, pentru mintuirea intregului popor e sarcina cea mai arzatoare a muncitorilor”, ca „noi, comunistii, sintem gata sa aparam cu arma in mina independenta Romaniei daca tara noastra ar fi silita sa ducă un razboi national de aparare contra imperialismului fascist”.

Partidul comunist a ingemnat strins lupta activa contra pericolului fascist cu lupta pentru prietenie si alianta cu Taria Socialismului, apreciind statornicia unor relatii de buna vecinatate cu U.R.S.S. ca o chestiune de mare importanta politica pentru Romania, pentru asigurarea pacii si securitatii.

Impotriva fascismului, pentru colaborare cu Uniunea Sovietica, pentru securitate colectiva in Europa se pronuntau mase de oameni aparținind celor mai felurite categorii sociale, personalitati de frunte ale vietii culturale si stiintifice, numerosi oameni politici. In aceste imprejurari au fost stabilite in anul 1934, cum se cunoaste, relatii diplomatice intre Romania si Uniunea Sovietica, ajungindu-se pina la elaborarea unui proiect de tratat romano-sovietic ce urma sa reglementeze asistenta mutuala si ajutorul reciproc intre cele doua tari, in cazul in care vreuna dintre ele ar fi suferit o agresiune.

eroica lupta desfasurata de partidul comunist, in fruntea clasei muncitoare, a fortelor progresiste, sub steagul democratiei si independentei tarii, atitudinea clarvazatoare a unor grupuri politice ale clasei conducatoare au stăvilit pentru un timp ascensiunea spre putere a organiza-

tiilor fasciste si aservirea tarii Germaniei. Intensificarea agresivitatii Reichului hitlerist in situatia internationala complexa ce se crease a facut ca evenimentele din tara noastra si din alte tari sa ia insa, dupa cum se stie, un curs negativ, in viata politica prevalind, in cele din urma, cerurile cele mai reactionare care s-au orientat spre cirdăsierea cu fascismul german. Părasiti de toate puterile Europei, lasat de fapt la discreția Germaniei naziste, poporul roman a devenit victima Dictatului de la Viena. A început astfel cea mai intencuata perioada din istoria moderna a Romaniei, perioada dictaturii militarofasciste antonesciene, care, impotriva vointei poporului, a impins tara in razboi alături de Germania.

Este bine cunoscut ca Uniunea Sovietica, infruntind cea mai mare parte a fortelor fasciste, din cele mai multe jertfe, a purtat greul razboiului antihitlerist. In lupte crinene si indelungate, desfasurate de-a lungul unui front de mii de kilometri, Armata Rosie a sfarmat, pas cu pas, masina de razboi fascistă, acoperindu-se de o glorie nepieritoare. Epopeea Leningradului, luptele din fata Moscovei, napraznica lovitură data dusmanului la Stalingrad, vastele operatii desfasurate pe intinderea frontului pina la Berlin vor vorbi peste veacuri despre eroismul popoarelor Uniunii Sovietice, despre dragostea lor de tara, despre hotarirea de a-si apăra cu orice pret patria, pămîntul natal. In apriga inclecare cu fortele fasciste si-au dat viața milioane si milioane de oameni sovietici. O impresionanta marturie a patriotismlui popoarelor Uniunii Sovietice a constituit-o, miscarea de masa a partizanilor, care a facut sa arda pămîntul sub picioarele cotropitorilor. Partidul comunist, făurit de Vladimir Ilici Lenin, a organizat si dinamizat acest imens efort de razboi l-a intrumtat spre telul unic al victoriei.

Izbivind reputate de Uniunea Sovietica au incurajat lupta celorlalte popoare inrobite de fascism, întărindu-le increderea in victorie.

In Romania, partidul comunist, situindu-se in fruntea miscarii pentru scoaterea tarii din razboiul hitlerist si eliberarea patriei, a definit obiectivele rezistentei antifasciste, a organizat lupta clasei muncitoare, a maselor populare pentru atingerea lor, a militat pentru coalizarea celor mai largi forte politice ale tarii. Sub impulsul activitatii partidului, pe masura ce suferinta cauzata de razboi se accentua, miscarea de rezistenta a capatat dimensiuni tot mai largi si a sporit in intensitate, cuprinzind in rindurile ei muncitori, tarani, intelectuali, oameni din cele mai variate categorii sociale si din rindul nationalitatilor conlocuitoare, cetasi si cadre superioare din armata, personalitati politice de diverse orientari, pe toti cei interesati in eliberarea tarii. Lupta comunistilor si a altor patrioti pentru sabotarea masinii de razboi fasciste, pentru eliberarea patriei, desfasurata in pofida terorii cumplite dezastruite de regimul antonescian si de gestapo, va ramine de-a pururi o pilda vie a dragostei de tara, a atasamentului, pina la sacrificiul suprem, fată de cauza libertatii.

Aşa cum este bine cunoscut, in imprejurările internationale favorabile create ca urmare a victoriilor repurtate de Uniunea Sovietica si a lovirii puterice primite de agresor pe toate fronturile, partidul comunist, in colaborare cu celelalte forte democratice si patriotice, a organizat si condus insurectia armata, care a dus la rasturnarea de la 23 August 1944. Inlaturarea regimului lui Antonescu si alaturarea Romaniei la coalitia antifascista. In cel de-al doilea razboi mondial, Romania a oferit exemplul unic al intoarcerii dintr-o data a armelor de către intreaga armata impotriva fascismului, fapt in care si-a gasit o vie si puternică reflectare starea de spirit antihitlerista a militarilor romani, ca si a intregului popor.

In cronica victoriilor armatei romane si ale formatiunilor patriotice, cu care a actionat in strînsă cooperare, se inscriu eliberarea completă a Capitalei in primele zile ale insurectiei, iar pina la sirsitul lui august 1944, curăţirea de hitleristi a partii centrale, de sud-est si sud-vest a tarii. Armata română a continuat apoi lupta, alături de Armata sovietică, pentru eliberarea intregii tari si dincolo de hotarele ei, pe teritoriul Ungariei

si Cehoslovaciei, pina la Infringerea definitiva a Germaniei hitleriste. Efectivul militar de peste o jumătate de milion de oameni — din care 170 000 s-au jertfit pe cimpul de bătălie —, cele peste 3 800 de localitati eliberate, de-a lungul unei distante care insumează mai mult de 1 000 km străbătuti in dispozitivul inamic, cheltuielile pentru sustinerea frontului, care s-au ridicat, impreună cu pagubele suferite prin distrugerile provocate de trupele fasciste, la peste 1 miliard de dolari la cursul valutar din 1938 dau măsura efortului uman si material al Romaniei pentru zdrobirea fascismului. Faptele de arme ale ostasilor nostri au fost in repete rinduri remarcate in ordine de zi ale Comandamentului Suprem Sovietic si in comunicate de razboi: peste 300 000 de soldati, subofitieri si ofitieri romani au fost distinsi cu ordine si medalii romanești, sovietice, cehoslovace si ungare.

O elocventa expresie a elanului patriotic stîrnit in rindurile poporului de cauza dreaptă a razboiului antifascist a constituit-o numărul mare de voluntari. Cum se stie, inca in cursul anului 1943 se constituie pe teritoriul Uniunii Sovietice, cu sprijinul guvernului sovietic, marea unitate militara, divizia „Tudor Vladimirescu” — careia li s-a atribuit ulterior, pentru vitejia dovedita in luptele de eliberare a Debreşinului, denumirea acestui oraş — precum si divizia „Horia, Cloşca si Crisan”. După 23 August 1944, rindurile voluntarilor au crescut cu zecile de mii de oameni inregimentati in formatiunile patriotice. Merita sa fie subliniata importanta pe care a avut-o actiunea organizată, din initiativa partidului, de către Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, la chemarea caruia mii si mii de tineri au plecat pe frontul antihitlerist.

Neuitate vor ramine, de asemenea, faptele oamenilor muncii din uzine, transporturi si de la sate, care au lucrat zi si noapte, izbitind — in pofida imenselor greutati provocate de starea de secatuire a economiei nationale, de distrugerile de razboi, de sabotajul claselor exploataatoare si elementelor fasciste —, sa asigure toate cele necesare frontului. Sacrificiile facute de masele populare pentru aprovizionarea armatei s-au ridicat, prin sustinutia si proporiile lor, la inaltimea faptelor de vitejia savirsite pe front de ostasi.

Soarta Germaniei hitleriste a fost pecetuita in primavara anului 1945, prin bătălia pentru Berlin, cea mai mare bătălie din istoria razboaielor. Armata sovietica a infruntat aici ultima rezistenta a hitleristilor. Prin capitularea la 8 mai 1945 s-a pus capăt razboiului in Europa. Citiva luni mai tirziu, a fost scos din lupta aliatul Germaniei in Asia — militarismul japonez, la infringerea caruia a adus o importanta contributie poporul chinez, sub conducerea partidului sau comunist. La capătul unei confruntari fara seamă, soldate cu pierderi umane si materiale incalculabile, cu imense suferinte, oamenii de pe intreg pămîntul au respirat usurai, punindu-si speranta intr-o lume mai buna, fara opriamre si razboaie.

Pentru lupta eroica si jertfele date in cucerirea Victoriei, pentru tot ceea ce a facut ca sa nimicească fascismul, popoarele sovietice si-au cistigat admiratia si gratitudinea din partea intregii omeniri.

In aceasta zi solennă, poporul roman aduce omagii si prinoul recunostinta sale Uniunii Sovietice, glorioasei armate. In focul luptelor contra hitleristilor, prin singele vârsat in comun de ostasii romani si sovietici, s-a cimentat prietenia dintre poporul roman si popoarele sovietice, prietenie ce s-a dezvoltat in anii constructiei socialiste, pe fondul comunitatii de orinduri si de teluri.

Poporul nostru cinsteste, de asemenea, bravura si jertfele fortelor armate ale Statelor Unite, Marii Britanii, Franței si celorlalte state din coalitia antihitlerista, ale eroilor miscării de rezistenta din toate tarile, ale tuturor celor care au contribuit la infringerea fascismului.

La a 25-a aniversare a Zilei Victoriei, gindurile noastre se indreapta cu emotie si recunostinta fierbinte spre neînfricatii fii ai poporului roman — ostasi si ofitieri, luptatori din formatiunile patriotice, revolutionari si antifascisti, care n-au preocupat nimic pentru eliberarea tarii, pentru nimicirea fascismului. Vitejia

si abnegatia lor vor fi intodeauna cinstite ca o pilda de patriotism, de daruire si devotament pentru cauza libertatii. In istoria patriei vor fi, de asemenea, mereu slavite faptele inaltatoare ale clasei noastre muncitoare, ale intregului popor din timpul razboiului antihitlerist.

Contributia tarii noastre la Infringerea Germaniei naziste a fost recunoscuta si apreciata de puterile aliate, de opinia publica internationala. Numeroase documente, remarcind „actul curajos al cotiturii hotaritoare a politicii Romaniei spre raptura cu Germania hitlerista si alianta cu Națiunea Unite, in clipa cind inca nu se precizase clar infringerea Germaniei” — citat din Decretul Sovietiului Suprem al U.R.S.S. din 6 Iulie 1945 —, au relevat rolul considerabil pe care l-a jucat acest act in schimbarea raportului de forte pe plan militar si politic in sud-estul Europei, in evolutia generala a razboiului. La Conferinta de pace de la Paris, delegatul Uniunii Sovietice, Visinski, sublinia: „La 23 August, cind nu erau încă evidente perspectivele desfasurării victorie a evenimentelor militare si cind soarta Germaniei era departe de a fi clară, politica externă a Romaniei a luat o intorsatura hotaritoare. Romania a inceput complet operatiile militare impotriva Uniunii Sovietice pe toate teatrele de razboi, a ieşit din razboiul impotriva Națiunilor Unite, a rupt legaturile cu Germania si satelitul ei, a intrat in razboi de partea Națiunilor Unite, impotriva Germaniei si Ungariei. Prin aceasta Romania a acordat ajutor Națiunilor Unite si, in primul rind, Uniunii Sovietice, care, mai mult decit altceva, a dat un suport atacei militare din partea Germaniei si a satelitului ei”. La rindul sau, ministrul de externe al Marii Britanii, Eden, intr-o declaratie facuta in Camera Comunelor in septembrie 1944, a arătat ca: „Romania a dat un ajutor substantial cauzei aliatilor”, iar deputatul laburist Ivor Thomas, atragind atentia ca Romania este a patra tara in coalitia antihitlerista in ce priveste efectivele angajate pe frontul antifascist, propunea sa se acorde statut de cobeligeranta. Toate acestea proiecteaza o puternică lumina asupra importantei internationale a actului de la 23 August 1944 si a importantei participării Romaniei la razboiul antihitlerist, indreptat in satisfactia poporului nostru de a-si fi adus contributia la obtinerea victoriei asupra fascismului.

Tovarăşi,

Sterful de secol care a trecut de la terminarea razboiului a coincis pentru poporul roman cu perioada unor prefaceri adinci si fecunde, produse pe toate planurile existente sociale, ca rezultat al revolutiei populare si al construirii orindurilor noi, socialiste. Au fost ani de muncă incordată, de eforturi stăruitoare pentru vindecarea ranilor razboiului si refacerea economiei nationale, pentru asezarea temeinică a intregii tari pe fagaşul progresului neîntrerupt si multilateral. Judecînd lucrurile in perspectiva pe care ne-o dă curgearea timpului, putem aprecia ca jertfele făuritorilor victoriei de acum 25 de ani, ca si energia oamenilor muncii dedicati opasirii patriei după eliberare n-au fost zadarnice, ci au rodit bogat in implinirea inaltelor idealuri ale poporului roman, de libertate, dreptate socială si viață nouă.

Independența si suveranitatea redobindite prin eliberarea de sub jugul fascist, sint astăzi mai reale ca oricind in istoria patriei. Ele au căpatat o temelie granitică prin instaurarea puterii populare, prin dezvoltarea in ritm viu a fortelor de productie, ca urmare a infaptuirii politicii partidului, prin sporirea avuției nationale. Succese economice, politice, sociale obtinute in anii socialismului au schimbat in mod profund infăţisarea tarii, traiul oamenilor muncii de la oraşe si sate.

In prezent, poporul nostru este angajat cu toate fortele in indeplinirea sarcinilor utilitatii noastre si actualului cincinal, pregătind astfel trecerea la realizarea amplului program elaborat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român. Atingerea obiectivului luminos pe care ni l-am propus — făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate — implică o mare concen-

trare de mijloace, o muncă energică si constiincioasă in toate domeniile. Partidul poliarizează resursele tarii, capacitatea creatoare si spiritul inventiv al oamenilor spre ridicarea intregii activități economice si sociale la un nivel calitativ mereu superior, corespunzător exigențelor societății moderne, posibilităților oferite de revolutia stiintifico-tehnică pe care o trăim. Numai astfel poate fi obtinută o eficiență din ce in ce mai mare in toate compartimentele organismului nostru social, poate fi asigurată dezvoltarea neîntreruptă a societății românești, poate fi lărgită permanent baza creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii.

In centrul atenției se află, ca si pina acum, dezvoltarea intensiva a forțelor de productie si modernizarea economiei, de care depinde, in primul rind, sporirea bogăției materiale a societății. Totodată, pentru asigurarea libertății, progresului si bunăstării, un rol excesiv de important il au si il vor avea cu atat mai mult in viitor stiinta si cultura, formația spirituală a oamenilor. In concordanță cu o asemenea adevăr, statul se preocupă de extinderea si modernizarea învățămîntului, ca principal factor de instruire si culturalizare, precum si de stimularea generala a tuturor componentelor culturii. Trebuie, de asemenea, subliniat că imensitatea efortului făcut de stat pentru dezvoltarea economiei, stiintei, culturii si artei, pentru perfectionarea vietii sociale, in ansamblu implică un stăruitor efort individual din partea fiecăruia, indiferent de locul pe care îl ocupă in societate, de a-si perfectiona propria activitate, de a acumula cit mai mult din adevărata avalanșă de cunoștințe pe care le creează genul uman in epoca actuală. Adăugînd cadrul mereu mai favorabil ce se creează in viața societății noastre prin adințarea sistematică a democrației socialiste, prin atragerea la lucru decizilor a celor ce sint chemați să le infăptuiască, avem o imagine a preocupărilor majore ale partidului si statului, menite să degaje tot mai evident trăsăturile proprii socialismului.

Evocînd evolutia tarii noastre din anii luptei impotriva fascismului si pina in prezent, se cuvine să subliniem inca o dată, ca o realitate esențială care rezultă din această evoluție, sudura trainică dintre partid si popor, forța dinamizatoare a politicii partidului. Ceea ce generează imensa autoritate si influența de care se bucură partidul in popor, este, pina la sfirsitul sirsitului, faptul că in intreaga sa politica el dă expresie adevărată si intereselor fundamentale ale națiunii. Răspunzînd acestor interese, politica partidului răspunde implicit intereselor socialismului si progresului in intreaga lume. Partidul, despre care putem afirma cu toată vigoarea că reprezintă chintesența constiinței de sine a clasei muncitoare, a forțelor celor mai inaintate ale națiunii noastre socialiste, s-a dovedit și se dovedește in înălțimea misiunii sale istorice de conducător politic al poporului in lupta pentru libertate, pentru înflorirea Romaniei socialiste.

Tovarăşi,

Victoria asupra fascismului a avut consecințe profunde pe arena mondială, a marcat începutul unui proces de ample mutații in configurația social-politică a omenirii, in raportul de forțe si in relațiile internationale.

De o importantă istorică deosebită este constituirea sistemului socialist mondial, cuprinzînd 14 state, sistem care reprezintă principala forță a evoluției societății contemporane, cea mai puternică stativă in calea reacțiunii, a imperialismului. O forță politică devenită mișcarea comunistă si muncitorească. In anii de după război, in numeroase tari a crescut considerabil gradul de organizare a clasei muncitoare, s-au lărgit rindurile partidelor comuniste, a sporit capacitatea lor de a se adapta la condițiile specifice țării lor de care activează, de a călăuzi masele populare, atit in direcția unor schimbări structurale in viața societății, cit și a apărării libertății si independenței popoarelor. Ultimul pătrar de veac a cunoscut, de asemenea, o vicioasă dezvoltare a luptei de eliberare națională, ceea ce a determinat

prăbușirea sistemului colonial al imperialismului. Mișcarea pentru dobindirea si apărarea independenței nationale reprezintă o componentă de seamă a progresului general al societății omenesti.

Asistăm la o tot mai puternică afirmare a vointei popoarelor de a se dezvolta de sine stătător, fără nici un amestec din afară, la sporierea necesității ca fiecare națiune, fiecare stat să se afirme pe arena internatională. Pentru libertate si progres social, impotriva încercărilor cercurilor reactionare mondiale de a se amesteca in treburile interne ale popoarelor, acționază astăzi puternice forte social-politice, cuprinzînd clasa muncitoare, pătruni largi ale țării noastre, interualității, tinereții, organizații de femei, cercuri sociale extrem de diferite sub raportul convingerilor si orientărilor politice, filozofice si religioase, personalități ale vietii știintifice si culturale.

O privire lucidă asupra evoluției omenirii duce la concluzia că, spre deosebire de anii premergători ultimului război mondial, superioritatea se află, in prezent, de partea forțelor sociale care militoază pe toate continentele pentru respectarea dreptului imprescriptibil al fiecărui popor de a-si hotărî singur destinele, impotriva imperialismului, pentru pace si colaborare între state. Firește, atit timp cit există imperialismul există si pericolul politicii sale agresive, de hegemonism si supremație mondială. Nu pot și nici nu trebuie să fie ignorate sau subestimate acțiunile cercurilor imperialiste reactionare care atentează la libertatea popoarelor, tendința lor de a încorda relațiile internationale. Ultimul pătrar de veac a arătat, nu de puține ori, că acestea nu se dau înlături de la încălcarea independenței si suveranității statelor, recurg la presiuni politice si economice, la ingerințe in treburile interne ale altor țări, promovează o politică de forțe si de amenințări cu forța, intensifică inarmările. Tocmai de aceea este un imperativ pentru toate popoarele să-si păstreze permanent trează vigilența si să acționeze unit stăvilind încercările de a opri societatea umană să pășească înainte pe drumul progresului si păcii.

Mersul lumii contemporane ridică in fața statului problema conduitei in raporturile dintre ele, precum si sarcina de a așeza aceste raporturi pe o solidă bază principială, de a se lua toate măsurile necesare, la scară națională, regională si planetară, pentru soluționarea pe cale pașnică a litigiilor internationale, asigurarea progresului omenirii, prevenirea unui nou război si statornicirea unei păci durabile.

Examinarea cauzelor care au generat ultima conflagrație mondială, ca și desfasurarea vietii internationale in perioada postbelică pun in lumina consecințele nefaste pe care le au încălcarea relatiilor fundamentale ale relatiilor dintre state, politica de forță si dominație, de lezare a drepturilor si intereselor legitime ale statelor suverane si ale popoarelor. Este, deci, salutar faptul că in opinia publica mondială, cit și in rindul oamenilor politici, capătul mai multii aderenți la ideea necesității de a clădi raporturile dintre state pe baza respectării stricte a dreptului sacru al fiecărui popor de a-si hotărî destinele, corespunzător propriei optiuni, de a statornici spiritul de justiție si morală in relațiile internationale, prin observarea consecvență, de către toți și față de toți, a principiilor independenței si suveranității nationale, egalității in drepturi, neamestecului in treburile interne si avantajului reciproc.

Călăuzită neabătut de idealurile nobile ale libertății, progresului social si păcii, România socialistă desfașoară pe arena internatională, așa cum se stie, o intensă si multilaterală activitate. Prin glasul secretarului general al Partidului Comunist Român, președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au fost de nenumărate ori afirmate constanțele politicii externe a partidului si statului nostru: prietenia, alianța si colaborarea cu toate țările socialiste, ca element fundamental al acestei politici — dezvoltînd activ cooperarea in cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc și al Tratatului de la Varșovia, ca și in cadrul relatiilor cu celelalte state socialiste; extinderea

colaborării cu toate țările lumii, indiferent de orindurile social-politice; lupta pentru unitatea tuturor forțelor antiimperialiste, iubitoare de libertate, democrație si pace; respectarea dreptului fiecărui popor de a-si decide soarta cum îi dictează propriile interese; înfăptuirea dezarmării si cu prioritate a celei nucleare; promovarea normelor de drept si morale in relațiile internationale.

Este bine cunoscută poziția țării noastre in ce privește securitatea europeană. Intăritura acestui deziderat, instaurarea unui climat de înțelegeri si concurență pașnică între statele continentului nostru ar corespunde intereselor vitale ale popoarelor din Europa ca și intereselor generale ale păcii in lume, ar contribui la insanătosica întregii vieți internationale, la soluționarea pașnică a problemelor divergenței existente pe glob. Sintem de asemenea, conștii că ar avea repercusiuni extrem de pozitive pentru pacea mondială, pentru dezvoltarea colaborării si cooperării între toate statele, destăințarea blocurilor militare, retragerea trupelor străine de pe teritorii altor state, renunțarea la forță și la amenințarea cu forța in relațiile internationale.

Pentru poporul român este un motiv de îndreptățită mîndrie faptul ca spiritul care anima politica externă a partidului si statului nostru, principialitatea ei, telurile pe care le suiește au făcut să crească permanent prestigiul international al Romaniei, stima si prețuirea sa pe plan mondial.

Evoluția vietii internationale in ultimele decenii invecerate a adus in vizibilitate al păcii. Intr-adevăr, in condițiile interdependenței atit de strinse, proprii epocii actuale, nu este nici o exagerare in așteptarea că orice focar de încordare, orice război local se poate agrava si extinde, se poate transforma, la un moment dat, intr-un factor de tulburare a pacii pe intreaga planetă.

Pornind de la principiile care călăuzesc politica externă a țării noastre, de la atitudinea de sprijinire ferma a dreptului fiecărui popor de a decide liber asupra destinelor sale, guvernul român și-a făcut cunoscut, prin recenta sa Declarație, poziția față de evenimentele din Vietnam, din Cambodgia si din Laos, cerînd înocetarea agresiunii americane. Cu aceeași grijă față de soarta păcii, progresului si libertății popoarelor, îngrijorată de intensificarea acțiunilor militare si creșterea încordării in Orientul Apropiat, România se pronunța stăruitor pentru reglementarea pe calea politice a conflictului din această zonă, pe baza rezoluției Consiliului de Securitate.

Poporul român, partidul nostru comunist si guvernul Romaniei socialiste, nutresc încrederea că perspectiva construirii unei lumi fără războaie, a instaurării unei păci durabile pe planeta noastră este o perspectivă realistă. Desigur, nu pot fi eludate obstacolele existente inca in calea atingerii acestui deziderat, persistența forțelor reactionare care acționează in lume, dar avem toate motivele să primim optimisti viitorul omenirii. In condițiile actuale, ale furtunoasei dezvoltări a științei si tehnicii, ieșăturile de colaborare, coexistența pașnică între state se impun cu o forță ireductibilă. De altfel, aceasta este singura alternativă a unui război termonuclear pusitior, care ar echivala cu pierderi incalculabile pentru intreaga omenire.

Partidul si statul nostru consideră că succesul luptei ce se desfașoară pe plan mondial pentru pace si progres, impotriva pericolului de război, pentru cauza libertății si independenței popoarelor, depinde in mod hotăritor de unirea intr-un front comun a tuturor forțelor antiimperialiste. De aceea, ne pronunțăm consecvent si depunem eforturi perseverente pentru depășirea dificultăților si divergențelor care există in prezent in relațiile dintre țările socialiste si dintre partidele comuniste si muncitoresti, pentru întărirea unității țării noastre, a mișcării comuniste — factori hotăritori ai evoluției lumii contemporane — pentru unitatea forțelor democratice si progresiste, antiimperialiste de pretutindeni. Prin eforturile conjugate si nesălabile ale tuturor popoarelor se poate crea pe globul pămîntesc climatul de liniște si înțelegeri între state.

Sintem încredințați că rațiunea si pacea mondială vor triumfa!

(Urmare din pag. 1)

Primit cu îndelungi aplauze, a luat cuvintul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri.

Expunerea a fost subliniată in repetele rinduri cu puternice aplauze. Adunarea din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur in letopiseșul patriei. Intreaga noastră națiune, cinstite cu recunoștință si înaltă mîndrie patriotice, amintirea neînfricată luptătorilor care în urmă cu 93 de ani stătură din Sala Palatului Republicii a incununat o serie de ample manifestări ce au avut loc in intreaga țară — conferințe, simpozioane, expoziții documentare, întâlniri cu veterani din cel de-al doilea război mondial — manifestări prin care poporul român a întipănit această zi, cu dublă semnificație, înscrisă cu litere de aur

CUM IDOLATRIZĂM IDOLII?

Se spune că și oamenii secolului nostru — în ciuda faptului că e un secol de nemăsurate progresive științifice și tehnice — treceri „împresurate de prejudecăți, cutunătăți în mizerie”. Prejudecăți, mituri, vechi și noi. Religia, înaintea tuturor; fără să existe vreun raport de cauzalitate între credința religioasă și bunăstarea, zborurile spațiale, echipajele fantelelor Apollo, întoarse pe pământ, înaltă rugăciuni. Ceea ce confirmă încă o dată teza lui Marx, care cerea ca „critica religiei să înceapă de la critica religiei, bază a luptei împotriva societății ce a generat religia și pentru înnoirea societății înseși”. (Introducere la critica filozofiei dreptului lui Hegel). An anului acesta tocmai pentru a nu ignora esența oricărei atitudini sau tendințe „mitizante”, de „idolatrie” sau de „fetizare”, inclusiv a celor contemporane, vizind veșteda de cinema, idolul sportiv, cântărețul de muzică ușoară. După cum se vede, problema are rădăcini adânci și ramificații vaste, ea cuprinde întreaga istorie și toate treptele filozofiei omului și societății. Mă voi limita, de aceea, la punerea în discuție a unui singur aspect, și anume, acela al formării înarului într-un proces rațional de instruire și educație, adică la o problemă de „pedagogie”.

În general adoptarea „modelelor” are două aspecte: primul, mult mai afectiv, de atracție, de însușire și identificare, al doilea, cu precădere rațional, de examinare critică, de discernere și ierarhizare a valorii. Cu cât primul impuls va fi mai violent, cu acceute de fanaticism și „idolatrie” cu atât atitudinea următoare va fi mai puternică, ajungând până la repudiare, la renegare.

se asigură, în realitate, progresul. Pentru a încheia, vreau să-mi exprim credința (nu religia!) în necesitatea „modelelor”, a „maestrilor”. Aceștia contribuie enorm la formarea profesională și morală a tinerii generații. Într-o măsură, rindul ei, ea produce proprii ei maestri, propriile „modele” — depășindu-le.

NEVOIA DE MODELE

de FLORIAN POTRA

Lășind la o parte exploziile de precocitate, evident foarte rare, personalitatea umană se formează într-un „procesus” mai mult sau mai puțin laborios și lent, prin încheierea și lărgirea progresivă a unui fond apercipitiv, pe care-l dorim cât mai temeinic, mai bogat, mai variat. În acest „procesus”, copilul și tinerul trec inevitabil printr-o fază de „imitare”. Dacă ne gândim bine, ce altceva e învățământul, ucenicia, stagiul, decît gesturi de „imitare”, de „repetare” a elementelor de cunoaștere, pe care civilizația și cultura le pun la îndemîna fiecărei generații, cu îndosiarul și cuercirile înregistrate de-a lungul timpului. Într-o asemenea fază, fără îndoielă, e nevoie de maestri, de dascăli, de meșteri, care pot deveni — în funcție de anvergură personalității lor — și „modele” de gândire, de îndemnare, de viață. „Dacă vrei să vă maturizați gândirea — scria un sociolog francez la începutul secolului — atasați-vă stidului unui mare maestru”. Acest maestru poate fi găsit în școală, în cărți, în viață. Istoria ne învață că în totdeauna — fără excepție, cred — ideile au circulat și s-au dezvoltat prin „preluare”; Homer nu e de explicat în afara influențelor tradiții a poemului în Grecia antică, Aristotel fără Platon. Dante fără „dolce stil novo” și așa mai departe, pînă la Eminescu al nostru, pregătît de generațiile anterioare, pînă la Arghezi și Blaga, de necunoscute fără Eminescu. Fiindcă apropierea, „atașarea” de un maestru nu presupune alt o simpatie integrată față de om, cit o mare pasiune pentru opera lui, considerată desăvîșită, împlinită în anumite limite istorice și sociale.

Istoria ideilor, a culturii și artei, e plină de asemenea cazuri, mai mult sau mai puțin celebre. E un proces dialectic în care momentul tetic e constituit de „atașamentul” necondiționat, în cel antitetic de „revizuirea” critică, sinteza fiind „depășirea” modelului în delimitarea în raport cu acesta. De multe ori ucenicii rămîn umbra maestrului, dar nu puține sînt și cazurile cînd ei se emancipează, afirmîndu-și propria personalitate. Așa

cele actuale — cu altă mai bine. Așa e în firea lucrurilor. Nu vîd nici un rîu ca tinerii să-și aibă actorii, sportivii, cîntăreții preferați (e o nuanță a „idolatriei”), dar vîd un mare bine dacă și vor avea, înainte de toate, maestri în munca, în activitatea pentru care se pregătesc. Experiența actuală e cu altă mai pasionantă, cu cit — mă gîndesc mai des la literatura artă, critică — maestri se formează umăr la umăr cu învățării, sub ochii noștri.

ÎNTR-UN VALORIFICARE ȘI HAGIOGRAFIE

DAN ZAMFIRESCU

Sînt bucuros că m-ați inclus pe lista celor invitați să răspund la această anchetă a „Științei tineretului”, deși trebuie să-mi cer scuze că voi spune altele decît lucruri pe care vroiam să le scriu într-un articol proiectat încă acum câteva luni, și care trebuie să se cheme „Într-o valorificare și hagiografie”. Este un mod de a spune că tema anchetei dumneavoastră s-a impus treptat ca o problemă de stringență actualitate. Într-adevăr, asistăm din cînd în cînd la un fenomen ce trebuie să dea de gîndit: un fel de amnezie pe de o parte, la unii oameni capabili să scrie azi exact pe dos decît au scris ieri și păstrîndu-și întreaga bună conștiință; pe de altă parte, la alții, o confuzie între ceea ce trebuie să fie omajul meritat pe care urmașii îl aduc înaintașilor și actul de receptare științifică a moștenirii pe care ne-au lăsat-o. S-a creat în mîntea unora mentalitatea că ori de cite ori o dată rotundă aduce în actualitate un mare scriitor, savant, artist, și ne dă personalitatea și opera sa (uneori pentru a nu mai pomeni nimic pînă la următoarea aniversare) bulele maniere cer să nu tulburăm cu nimic atmosfera sărbătoritoare amintind și de altceva decît meritele și sublimul biografiei și operele celui în cauză. Am avut un exemplu din cele mai spectaculoase, în ultimii ani, cu rapidul cult infiripat în jurul „Junimii”, societate cu mari merite culturale, dar al cărei ideal social-politic și cultural o dată realizat, am fi trăit încă pînă acum 30 de ani sub regimul feudal și cu in-

stătuțiile culturale de pe vremea lui Brăncoveanu. Încît, personal, privesc cu oarecare suspiciune atribuirea numelui de „Junime” unor instituții ce se vor foarte progresiste. Cineva a scris, cu ani în urmă, un foarte bun studiu despre Junimism, în care analiza pătrunzător contradicțiile mișcării, facea rezervele necesare, dar nu ajungea de loc la concluzia că Junimea și Maiorescu au fost calamități naționale. Studiul a apărut abia în 1966, cînd cu centenarul „Convorbirilor”. Rezultatul a fost o enervare a criticii pe acest „troubefol” care-și permitea să adopte o atitudine lucidă, deloc reverențioasă, dar deloc hotărît analitică și critică. Puțin a lipsit să i se spună în față că e un dusman al gloriilor noastre specifice naționale.

Un al doilea caz — mă opress doar la culmi — este al marelui N. Iorga, personalitate uriașă în lumina dar și în umbrela ei. Pătania mă prileui să vorbim despre personalitatea și opera sa (uneori pentru a nu mai pomeni nimic pînă la următoarea aniversare) bulele maniere cer să nu tulburăm cu nimic atmosfera sărbătoritoare amintind și de altceva decît meritele și sublimul biografiei și operele celui în cauză. Am avut un exemplu din cele mai spectaculoase, în ultimii ani, cu rapidul cult infiripat în jurul „Junimii”, societate cu mari merite culturale, dar al cărei ideal social-politic și cultural o dată realizat, am fi trăit încă pînă acum 30 de ani sub regimul feudal și cu in-

respectul adînc constă în valorificare critică. Situațiile de care am vorbit dovedesc inconsecvențe în comportarea față de biografii și personalitatea în aiașilor, cu altă mai mult față de opera lor, care poartă marca vremii în care a fost scrisă. Confundînd, adesea, reconstrucția cu canonizarea, și prelucrarea critică cu hagiografie. Dar e de apropria de înalță în genunchi, a cultiva idolatrie și a scrie un articol critic, ci victii de sfinți (în care întinim chiar minunea transformării lui Simion Mehedinți aproape în marxist) sînt atitudini care paralizază, în ultimă instanță, însăși forța vie a opereii lor, forța ce se vădește în capacitatea de a provoca delimitări față de ei, autodefinitoria în fata lor, preluarea a ceea ce este viu, permanent în exemplul și opera lor. Dacă Bălcescu s-ar fi închinat în fata lui

Miron Costin, pe care-l prețuia așa de mult, dacă și-ar fi însușit concepția marelui boier despre rolul boierilor și țărănilor în stat, atunci n-ar mai fi devenit ideologul revoluției, ci un reacționar pasivist. Trebuie să înțelegem că întreciunile și hagiografiile este loc pentru o știință științifică fără răzvrătire, dar și fără orbire mișcă. Trebuie să pornim firește de la constința a ceea ce le datorăm înalțășilor, dar mai ales de la constința a ceea ce sîntem noi astăzi, prin munca și istoria noastră. Să avem constința că acești înalțăși nu datează, e însăși nouă o existență care îmbracă luminile izbinii la care ei au văsat și pe care au pregătit-o, dar pe care noi am înfăptuit-o. Demnitatea, forța unei culturi se vădește în respectul ei pentru valorile proprii, dar, în același timp, în detasarea critică față de ele. Negarea proastă și de încheiere a „idolii” sînt deopotrivă semne de incultura, care trebuie diagnosticate și, firește, vindicate.

(Urmare din pag. 1)

inimaginabil (dar pentru citi, stit de firesc) al uriașei revărsări de durere care a însoțit dispariția prematură a unei vedete, unul doar din idoli de pe pînza alor timpuri. Prin acest mit al vedetei, cu consecințe aproape incredibile, cinematograful și-a asigurat multă ani existența. Altfel spus, vedeta a fost, o bună bucată de vreme, principialul „mijloc de locomotivă” pe care îl folosea cinematograful și-a transferat, însă „centrul de greutate”, ponderea specifică. Aceasta-nu înseamnă că

la ultimul amănunt al unor povestiri banale. Și, oare, faptul că un film precum Pe aripile vîntului pe care l-au văzut atîtea generații și care deține inegalabile recorduri ale box-office-ului mondial, nu-și bazează în bună parte atracția pe magnetismul unui „buchet” de vedete, toate (cu excepția Oliviei de Havilland) rămase azi doar în amintirea peliculei și a spectatorilor?

Revedem, deci, din cînd în cînd, filme cu acei teribili „sfinx suedezi” numit Greta Garbo, pe care adulații mulțimilor a condus-o la trageful său spre vîrstă de dîncolă de viață. Revedem Ingerul albastru, și Lola Lola lui Sternberg, cu privirea hipnotizantă a Marlenei Dietrich, rîmîne și pentru noi un simbol O revedem, și ca acțrită nu doar ca star, pe Bette Davis, în zeci de ipostaze, și-și simțim forța particulară de transfigurare. De-a dreptul senzatională, în fiecare film al său, Ingrid Bergman (pe care am avut fericele tele-privileji de a o revedea) este poate, cel mai bun exemplu pentru a ilustra o altă realitate: cultul vedetei n-a exclus autentică performanță artistică. Altfel nici n-am vorbi despre funcția pozitivă a mitului vedetei în istoria cinematografului. Multe din filmele vedetelor filmului de odinioară aveau, însă, subiecte „miciute”, debile, surtebilități. Și, totuși, grație unei Joan Crawford sau unei Clark Gable, unei Loretta Young sau unui Charles Boyer, unei Jean Harlow sau unei Gary Cooper, unei Hedy Lamarr sau unui Robert Taylor, etc., etc., cite filme nu au rămas în memoria afectivă a spectatorilor pînă

azi, spre deosebire de ieri, filmul mondial n-ar mai avea actori de talia celor idolatrizați dintre artiști și filmele sale a dovedit pregnant virtualitățile actului a șaptea pe teritoriile cinematografului politic. Prezentul nu face decît să confirme această situație.

Nu întîmplător Premiul Oscar pentru „cel mai bun film străin al anului trecut” a revenit, recent, filmului „Z”, realizat de francezul (prin adopție) Costa Gavras. Formidabil de la un caz real, asasinarea deputatului comunist grec Lambrakis la Salonic în 1963, regizorul deschide o perspectivă amplă, spre realități dureroase ale ultimului deceniu, spre ale asasinatului care au zguduit constința lumii evocînd indirect nume ca John Kennedy, Martin Luther King, Robert Kennedy, Humberto Delgado, Patrice Lumumba... Să a căru acțiune se petrece într-o țară imaginară, este istoria unui om care, pe baza de ideea păcii și a liber-

lății în lume, moare în împrejurări ciudate: filmul dezvăluie treptat, precis și eficace, „cuiltele” acestor împrejurări stranie, stabilind responsabilitățile și autorii odioasei crime, ușor de recunoscut în dicțiile reale. Rememorări militare și reacționare din întreaga lume. Marele succes de public al filmului este un prim argument; acordarea premiilor distincții de care aminteam de la doilea; și argumentul este încă mult, pentru a demonstra că, în astfel de filme precum Z, cinematograful își atestă principiala sa menire.

Nu este întîmplător nici faptul că regiunile de mare talent precum Resnais, Godard, Wiml Klein, Agnes Varda, Chris Marker, Leouch, Ivens — s-au reunit la realizarea unui film precum Departe de Vietnam, care și-a propus, declarat, să mobilizeze constința omenirii, să „instaleză” — cum spunea unul dintre regiiori — un Vietnam, în fiecare dintre noi”. Nu este întîmplător nici faptul că un film precum Ora cuptoarei, al argentinianului Fernando Solanas, care condamnă — fără drept de apel structurii sociale ale unor societăți păstrate în afara progre-ului uman a ridicat — literalmente — în picoloare spectatori tuturor sălilor de cinema din lume unde filmul a fost prezentat. Nu este întîmplător nici faptul că întregi școli cinematografice s-au afirmat în ultimele două decenii de la neorealismul italian la „cinematograful subteran” new-yorkez — tocmai datorită sondării profunde a realității și nu este de

loc întîmplător faptul că cei mai reprezentativi regiiori contemporani, după feurite experiențe, au ajuns pe teritorii incandescente ale filmului politic. Alain Resnais a realizat, cu clivă, un film de genul acesta, de altă dată divual sub aca infatșare feminină, instabilă, alt de asemănătoare, ridicol de asemănătoare, cu a sa însăși! (p. 444-445), menșura în care e scris tot acest lung monolog didactic, ni se pare, redactarea obiectivă a scriitorului.

„PRIMĂVARĂ ARĂDEANĂ”

Sîmbătă 9 mai, începe la Arad, Festivalul cultural-artistic „Primăvară arădeană” — astfel la cea de-a doua ediție, care va desfășura, timp de 8 zile, o amplă gamă de manifestări. Eveniment de anvergură, Festivalul evidențiază în complexitatea programului său aspirația organizatorilor pentru asigurarea originalității festivalului. Momentele sale corolătoare sînt concertele ale Filarmonei de stat și ale corului academic, două premiere ale teatrului, vernisajul (expoziția de primăvară a filialei U.A.P. Arad, expoziția de artă plastică a amatorilor din județ, o expoziție de pictură națională). „Primăvară arădeană” își completează programul înfîntînd

spectacole sau solisti de valoare din alte centre culturale ale țării. Un spațiu important dețin simpoziunile (cu o largă tematică, culturală sau științifică) susținute de personalități de prim rang. Scriitorii ca D. R. Popescu, Ștefan Augustin Doinas, Paul E. Iverac, Mihai Beniuc, Ana Blăndiana, Vasile Nicorovici, Vintilă Rusu Virsiliu, profesorii universității Mihai Pop, directorul Institutului de etnografie și folclor, dr. Paul Petrescu, directorul Institutului de istorie și artei al Academiei academice, ziaristi sînt invitați cu, prin cuvîntul lor, să colaboreze la ființa valorică a manifestărilor arădene.

L. MOLDOVAN

AZI, ÎN LIBRĂRII:

EDITURA UNIVERSITĂȚII

G. Guțu: „Publius Vergilius Maro”, lei 8,75.

EDITURA MILITARA

Ion Maxim: „Oamenii în alb”, lei 5,25.

A. Deac: „I. Ilincioiu: „Lăsin și România”, lei 15,00.

N. Tănuș: „Pro Patria”, lei 8,25.

R. Nar: „Acțiunea Pirat”, lei 6,00.

EDITURA ENCICLOPEDICĂ ROMÂNĂ

Ion Ibrici: „Arta de a trăi” (col. Orizonturi), lei 4,00.

Gheorghe Brătescu: „Procesele vrăjtoarelor” (col. Orizonturi) nr. 2, lei 4,00.

Atelierul lui NEFASTOS

de ILIE CONSTANTIN

Nicolae Breban este, după opinia multor comentatori, cel mai autentic romanțier apărut în noi în ultimii cincisprezece ani. Autorul „scîntilii” atît de mare, în rîndul criticii și al cititorilor, factura scrișului său așa de deosebită în peisajul prozei românești actuale, încît am putea spune că ne aflăm înaintea unui scriitor „solitar”: în domeniul său el nu se poate raporta la alți colegi, nu poate schimba semnale despre traseul parcurs cu alți navigatori (majoritatea plutind în escadre spontane), el trebuie să se orienteze doar după lumina stelelor îndepărtate (dar sigure) și după propria sa (întă ideală). Prin aceasta nu dorim să adresăm un blam prozatorilor colegi care au optat pentru ale moduri narative și dintre care (și va sînt, de asemenea, autori de excepție. Nu sîntim în ce măsură este cunoscută o etapă definitorie din cariera literară a lui Breban: debutul său, De la cel oficial au trecut cinci ani — între timp romanul Francica, al debutului din 1965, a fost reeditat. Dar de la debutul real, cel înfîntîrit, care din păcate, la prea nume, scriitorii coincide cu cel publicistic, cită vreme va fi trecut?

În preajma anului 1960, cînd se încheia generația noastră generos împintăpă de receptorii literari, Nicolae Breban era — în ochii celor ce-l cunoșteau — cel puțin la fel de îndreptățit să-și publice o primă carte. Lungi convorbiri, care prelungeau nopțile, între Nichita Stănescu și el, rezundu în reviste, în care se limpezea ideii și eforturi artistice și de unde eram fericiți dacă lipseam, adunau într-o elevată prietenie pe Cezar Baltag, Grigore Hagiu și Matei Călinescu. Și în vreme ce satiric și firească și tinerească a cărilor țipările și a prezenței frecvente în presa literară ne stăpînea, Nicolae Breban avea generozitatea să se bucare pentru noi, rezolvîndu-și bărbătescu optiune a luptei îndelungate cu sine însuși. Totul (și noi toți) îl îndemna să nu mai amine adunarea într-un volum a naratiunilor sale de scurtă întindere, carele apăre în reviste, într-o vreme eilitarea unei asemenea cărți devenise iminentă. Și totuși, în ultima clipă, din tipografie, Breban și-a retras cușgereza de scriș și nuvele (ar fi apărut în această revistă, „Luceafărul”) rîscind — de ne ne înșelăm — și sancțiuni editoriale. Învinșe în el vocația gravă, neobisnuită, ael glas lăuntric hotărît. Astfel că un succes între altele, în atmosfera literară mistificată de povestitorii, a fost refuzul de viitorul romanțier. Cînd după cîțiva ani (dintre care de vreo doi, credem, e vinovată fosta Editură pentru literatură, unde Francica a ales să apară) nepermis și nejustificat de mult) a ieșit în librării primul său roman, a devenit imediat limpede că nu debuta un scriitor între alții, ci romanțierul așteptat. Nu credem că ne înșelăm mult afirmînd că abia de la ivirea lui Nicolae Breban în literatură se poate vorbi cu adevărat de romane aparținînd unor autori tineri (sub 40 de ani, în proză, se știe, încreștate autorii încep să apară și în limbă mult). Abia după Francica alți scriitori tineri s-au apropiat de roman, și mai ales, de ceea ce se cheamă roman de actualitate, confirmînd prezințua expmătată de Matei Călinescu în scurta prezentare de pe coperta ultimă, că înția carte a lui Breban „va deveni cu siguranță unul din punctele de plecare cele mai fecunde din proza română”.

Conștința artistică a acestui romanțier operează cu unități mai mari decît cele obișnuite. Există scriitori, chiar printre cei însemnați, care nu-ți îngăduie să judeci altfel decît pe opere întregi. Fecmăsură parțial, care se poate încadra într-un chenar, nu-l interesează: între aceștia se numără cel ce a scris Francica, în absența stăpînitorilor (1960), Animate bolnave (1968). Din Dostoievski și vinu greu să separe un fragment oarecare dintr-o carte și să-l citești cu voce tare unor prieteni, pentru a le face plăcere. Avem impresia chiar că însuși actul lecturii e oarecum diferit în cazul scriitorilor din această familie (de care ține Breban). El nu-ți plac pur și simplu, nu te desfață, e-ți înșelă altceva. Un Turgheniev îți pune în față priveliștea delictantă a unui lăvezi înflorit, a unor deliciați și albi mestececi; sufletul îți e cu plăcere modest, pagini anume te recheamă; Gogol sau Dostoievski, te îngăduie alături purfîndu-te prin prăpăstii înspăimîntătoare, ei coboară, culoarea mereu, drumul de înapoiere (în real) devine aproape cu neputință din abisurile omului. Modelarea e aspră, te simți tratat cu violență, zdrobit. Itevenși la lume înțelegi că nu în amabile excușii de extrovertire te cheamă ei, și, lucru fundamental, că fiecare călătoria de aceasta trebuie făcută pînă la capăt, cu gravitate. Nu sîntem obișnuiți să citim dintr-o pagină și lăsa în

Continuăm ancheta a cărei primă parte am publicat-o în ziarul nostru din 23 aprilie

Sculptură de GH. D. Anghel

GRAVITATEA UNEI VOCAȚII

alta, fără a pierde, trebuie să-l însoțești, de fiecare dată, pe întregul său drum. Ne permitem să spunem că, similar, nu poți patrunde în lumea Animatei bolnave, fragmentar și trebuie să o străbăți toată, de fiecare dată, de la un capăt la altul.

Într-un interviu, apărut cu doi-trei ani în urmă, Nicolae Breban își caracteriza cu precizie feurite artistice. „Există o teamă de grandoeare, de profunzime, de abisală chiar, care-l lasă pe cei mai mulți la jumătatea drumului. Totul este să faci deună, pînă la capăt. Adică, dacă ești înzestrat cu o mare forță scriitoricească, să ai curajul ducerii pînă la capăt a muncii artistice”.

Vocația grandiosului, a abisalului, nu e incompatibilă cu lirismul lui Negulescu și alți critici au vorbit chiar despre „poezia” romanțelor lui Breban. E vorba nu de douăjoli metafizice, de genul Ionel Teodorescu, pe de-o parte, iar pe de altă de vizinua deformatoare de lumi a unor puternice sensibilități, mergînd pe linia expresionismului. Paul, din Animate bolnave, este un crou dar și un mijloc artistic; logica sa decrutanță, incoerenta, incapacitatea de a distinge realul din îmbrățișarea fantasticalului, îl servesc lui Breban la înalțarea prin psihologism, parțial, care se poate încadra într-un chenar,

mient în real și mit. Privirea lui e măritoare, de ocean, și auzul ne-o propune adesea ca pe unica posibilă, unica matrică deformatoare și, în felul ei, exactă.

De o poezie densă sînt paginile finale ale capitoului al 9-lea, în care Paul asista, stăpînită de o urie deosebită, la asasinarea lui Krintzki. Mai întii, discuția acestuia cu Miloaia: „Cei doi însă vorbîră destul de multă vreme, mai ales Krintzki, care nu era de reuocunoscut, și apoi de țare vorbea și cu o minie și furie care îl zguduiau tot trupul său mare. Își mișca brațele sale lungi, cu vehemență și Paul îl privea mirat. Apoi celălalt rezezinindu-se încă de bicicletă, începu să blesteme și apoi, deodată, chiar să plîngă, cu sughițuri mari, neplicate și uriaș început, iar să strige cu vocea lui mare, care călîna circumșurle. Urușul din trupul lui Paul întrecea însă toate aceste zgomete și voci și doar ochii îi rămăseseră puternici și liberi, se prinsese fără să-și dea seama, cu mina dreaptă de o gresă neuseată, care crescuse într-o parte din trunchi, și o mișca mereu, zvîcnind încet, rezemîndu-se în ea, deși creanga aceea nu se putea rezema nici pe ce înșăși” (p. 297). Sub ochii acestia neajutorat de restul ființei, are loc crima. Miloaia, cel scund și fîlin, sare asupra uriașului Krintzki, cu un gest simplu, elastic, așa cum se mai întîmplă în pom”. Cel lovit se degajează, cu puterea sa nemăsurată, dar e zărit: „Paul îl zări pe Krintzki întorcîndu-se pe jumătate, în fața lui, și se aplecîndu-se încet, și cum stătea așa aplecat de sale (parcă orbise brusc și îl căuta pe celălalt în praful drumului). Omul de Jos se mistifică și își aplecîndu-se pe jumătate, neconomească...” (p. 297-298).

Totul, sub lumina lui, Paul îl vede pe cei doi și mai ales pe victimă, „ait de clar de parcă ar fi fost un zău”. Pentru copilarul Paul, totul e simplă și încă un joc, pînă cînd își dă seama de adevăr, văzîndu-l pe muribund în apa fără adîncime a rîului.

Legea excepțională ne rostim o nemulțumire: capitolul 13, în care plutonierul Mateias explică intrigă poliștii și cum a procedat el să dezlege firele (cu ticuri din romanele genului: „Deși nu am escapată...”) ne pare o nereușită patială. Mateias nu e omul potrivit, rolul lui s-ar fi convenit să-și asume, mai degrabă, autorul însuși, la persoana a treia. Continutul capitolului nu poate fi în discuție, în ansamblul cărții el este imperios necesar. Dar felul cum Mateias își narază faptele (și cartea) cu exprimările proprii autorului și Paul fugi de vremea și se potolen, un biet muribund înspăimîntător la vederea, spre oameinii strînsi acolo în dormitorul încercat de mirosuri și unde, o dată ajunsul cu sufletul la gură, îl reținînd în prag și deosebită dată divual sub aca infatșare feminină, instabilă, alt de asemănătoare, ridicol de asemănătoare, cu a sa însăși! (p. 444-445), menșura în care e scris tot acest lung monolog didactic, ni se pare, redactarea obiectivă a scriitorului.

Unli critici și-au pus întrebarea dacă există o creștere valorică, de la carte la carte în opera lui Breban, sau dacă e vorba de o creștere în lătură celor ce cred în această creștere, cu altă mai impresionantă cu el pragul debutului a fost neobisnuit de înalt. Cele trei romane cresc unul din altul, în înălțime, în lătură, în densitate literară. Nu e vorba că Animate bolnave „e mai bun decît în absența stăpînitorilor iar acest roman decît Francica”. Creșterea e care e artei lui Nicolae Breban, și în acest sens, Paul vede metafizice, trăiește concoc-

RUSU MARIA, județul Neamț: „Sint mama a pu- trui copii, doi băieți și două fete, dintre care trei că- sătorii cu bună situație. In 1968, fiica mea Elena, a purtat corespondența cu un băiat, el jurându- i tot felul de angajamente. Ea l-a așteptat din ar- mada, băiatu s-a eliberat in februarie 1970, și a venit direct la noi. La jurămîn- tele lui ne-am înduplecat și l-am inserat flotant pen- tru trei luni, pînă scoate actul de căsătorie. Noi- t-am făcut întrebări unde a lucrat pînă acum și unde e carnetul de muncă. El a

ce s-a gîndit in sinea lui, că joi noaptea a dispărut fără urmă. Asta nu ar fi nimic, dar ce facem că i-a rămas un urmas: fiica mea se află gravidă. El a sus- tras actele cu care trebuia să se cunune la sfat, iar eu am rămas cu o mare greutate in spinare, căci trebuia să o pășesc pe fi- ca mea și zi și noapte, că ea spune că decît așa mai bine in mormînt. Vă rog din suflet ajutați-mă pen- tru a-mi salva și eu copii- lul meu. Acela băiat se află inscris pe fișa de flotant așa: Ardeleanu Gligor, co- muna Sălăjan, județul Să-

feminin. Puteți oare să mă ajutați? Dumnezeule, și femeile vor să joace fotbal! A- tunci pe noi, bărbați, cine o să ne mai aștepte acasă? VALENTINA, Făgăraș: Ați cunoscut in timpul u- nei excursii in București, in parcul Cișmigiu, un tip inteligent, simpatic, cu ochi căprui, glumei, păr saten, care s-a recomandat Ionel. Nu cumva ei fi fost eu? Că saten sint, inteligent — slavă domnului, că să nu mai vorbim cit sint de glu- me.

Eu strig, te chem și nu-mi răspunzi Ai putea totuși să cii din săptămîna in săptămîna Sau poate chiar din luna in luna. Consideri că e prea des? Eu de criticat aș critica, că nu mi-e greu, dar n-am ce. Că asta, doamne, iar- tă-mă, numai poezie nu e.

MARGARETA S., Arad: „Sint o fîndră de 17 ani, imi permit să vă cer și un sfat: cum aș putea o- are să scap de timiditate?” Nu vă înțeleg. De ce să scăpați de timiditate? Ti-

PENTRU CE LA LICEUL DUMNEAVOASTRĂ SE SCADE

NOTA

LA PURTARE?

(Urmare din pag. 1)

tat, chiar dacă e un su- biect aflat de puțin plăcut — a fost de pînă direc- torul. Articollul „Domni- soarele au nota la purtare 3” a făcut înconjurul școl- lor.

„Sincer vorbind, mi-ar conve- ni să vorbesc despre nota 10 la purtare și definiții ei. Dar și nota 3 face parte din arsenalul educativ, deși noi n-am dat-o, pentru că n-am avut abateri cali- ficabile cu nota 3.

„Mă obligați să revăd registrul consiliului profesoral? Ei, bine, fie! Nu mă simt dezavantajat de această listă cu elevi sub nota 8 la purtare. Fiecare notă are po- tatea ei iar toate la un loc ex- primă baremul pe care ni l-am impus. Aș putea să-l numesc un barem care ține de personalita- țea școlii. Mai explic?”

Vedeți, vrem să risipim o pre- judecată de care v-ați făcut vin- cați și do. Ați venit la liceul no- stru tocmai pentru că e periferic, ultimul înființat, într-un cartier care abia se individualizează — Balta Albă. In București sint li- cee cu o structură stabilă, consoli- dată pe parcurs de decenii. A- colo chiar și numele ob. g. la disciplină. Ar urma să ne simțim handicapați. In pofida acestei inegalități, am vrut să creăm de la început un stil al liceului. N-am fi putut izbuzi dacă n-am fi pornit de la nota la purtare. Da, bănuiesc întrebarea urmă- toare: nu cumva vrem „să luăm ochii” cu unificarea corecte, tu- sorii la limită și elevii cuminți, in care am tinut o strînsă cor- respondență, dată ce am primit in una din zile:

„Te iubesc de la distanță Ca pe-un cîmătras pe ață. Te iubesc de la nebunie Ca pe-o coadă de scrumbie. Te iubesc crăpa-țiar Ochii Pe pereli zugrăvite. Iar dacă te văd cu alta Te fac cu cartofi prăjiți...”

Dragă Gică, nu fi îngrijorat. Cred că pe Cornelia a apucat-o o criză de literatură. Ai răbdare, s-ar putea să-și revină.

Am deslușit inscrip- cii cu mult zel „Aici ne-am primit oară” Jos, semnătura: „Tanța și Costel”

In timp ce tovarășul Pop completa procesul verbal al consiliului profesoral, care, timp de cîteva ore, a judecat fiecare notă la purtare — pentru că un asemenea act grav, ca scî- derea sub 8 a notei la purtare, poate fi hotărît numai de consiliu — în- tru-o sală, după ore, un grup desprins din totalul celor cu notele cele mai mici la purtare, avea ex- ternal o disciplină... disciplină. Trebuia să știm, din punctul lor de vedere, ce i-a dus in plu- tonul indisciplinaților. Și ce au înțeles din sancțio- nării. Din lucrări am aflat:

OCTAVIAN G., clasa a XI-a C: „Drept să spun, nota mea la pur- tare trebuia scăzută, dar eu con- sider că nu in așa măsură incît să o am atît de mică: 5. Am fost eliminat pentru un foc, in recreație, pe catedră, cu bani. Și apoi am avut nefericita inspira- ție să răspund nevinovatos unui tovarăș profesor.”

Chiar numai pentru aceasta să fi obținut el 5 la purtare? Comentează tovarășul CAR- MEN DUMITRESCU, diriginta clasei: „De fapt, cea mai mare indisciplină o dovedește la înv-

ătură. Ai cinci corecții. Nu mă înțeleg greșit. N-ai 5 la pur- tare pentru cinci corecții, ci pentru că ai ajuns la aceste corecții prin repetatele tale acte de indisciplină. Să fie lim- pede: nota 5 a venit după fuga de la ore, după două eliminări, după ce, de atîtea ori, aproape fiecare profesor a notat in lec- cție: Octavian G. conturbă lec- cțiile, cine nepregătit la ore, Oc- tavian G. a lipsit nemotivat. Co- lectivul didactic apreciază că ești un elev nu indisciplinat, ci foarte indisciplinat.”

FLORIAN B., clasa a XI-a B: Ca elec, cred că nu sint prea obraznic. Am 6 la purtare. Am fost eliminat o zi pentru că nu l-am așteptat pe toc. director in clasă și pentru alte acte de o im- portanță mai mică.”

Comentează tovarășul MARIN STOICA, diriginta clasei: „Flo-

VIRGIL GRIGORE POP directorul liceului

rin este un elev cu mari posibi- lități intelectuale și el știa asta. La o anchetă pe care am făcut-o in clasă, la întrebarea: „Ce vrei să faci in viață?” mi-a răspuns: „Ceva ce n-a mai făcut nimeni!” Dorința e foarte frumoasă, dar, in loc să facă de pe acum, „ceea ce nu face nimeni”, adică să stră- luească in felul lui, e lipsit de originalitate înscriindu-se in tag- ma elevilor indisciplinați. Unica performanță e și singurul cu 6 la purtare in clasă. Actele, „de im- portanță mai mică”, cum le nume- ste el, le califică cu mai exact: recalcitrant in fața oricărei ce- rințe școlare, cînd profesorul îi spune un lucru, replica lui e „nu”; acasă este manierat, la școală are conflicte cu mai toți profesorii; cele mai multe ore de clasă el le torpilează, prin obraznicii.”

ALEXANDRU N., clasa a X-a E, are 6 la purtare. De ce? In absența răspunsului său... Comentează tovarășul VIOREL SIRBU, diriginta clasei: „Cînd- dat, un tinăr utit de capabil și talentat, e in stare de acte de indisciplină. Vrea cu tot dina- dînsul să fie interesant. Și atunci: vine la școală in înșuță necores- punzătoare, a totalizat 23 de ab- tențe nemotivate. Indisciplina In ecologie o trădează cele 4 cor- rigește pe primul trimestru și alte 5 pe cel doilea. Noi nu dăm nota la purtare pentru un fapt, ci pentru întreaga comportare a e- levului. Dacă un elev este notat de 10-12 ori in condiție, pen- tru finuta in dezordine, gâlăgie, fugă de la ore, înseamnă că, de pildă, in trimestrul al II-lea — care a fost atît de scurt — acesta a afectat, pînă la înjumătățire, prin indisciplină, 10-12 zile de școală in clasă. Aceasta mi se pare a fi indisciplină cea mai gravă.”

„Să revenim — continuă direc- torul. Pentru ce scădem noi nota la purtare? V-a spus tova-

rașo Stoica: și pentru că după trei observații, elevul a continuat să vină cu o crevătă colorată. Cra- vata in sine n-are prea mare în- semnătate: am sancționat fron- da. Sancționăm semnificația nu pentru că nu apreciem cochetă- ria, ci pentru că, de regulă, co- chetăria devine o preocupare ca- pitală, sustrăgînd de la învățătu- ră. Se observă ușor că cei cu note scăzute la purtare pentru jîmăt au și situații precare la învățătură.

Poate șoca ceea ce spun, dar nu consider că abaterile discipli- nare din liceu sint țigete din co- mun. Atunci de ce scădem notele la purtare? Răspund: din toate aceste fapte neieșite din comun se poate totaliza un climat. Iar noi ținem ca singurul climat pre- dominant in școală să fie cel al învățăturii. Două fete dintr-a IX-a A au mîntit școala și fami- lia pentru cîteva ore de distrac- ție. Doi elevi din clasa a XI-a B s-au bătut „ca-n filme”, in cla- să. Cîteva elevi au fost prinși fu- mind. Unui alt elev îi place cum mult strada. Sint cazuri izolate, nu situații nemănușite. Dar n-avem dreptul să le tratăm ca fapte oarecare și să deschidem astfel o porțiuă spre altele, mai grave, să le lășăm să se inmul- țescă și să contamineze.”

Stimate tovarășe direc- tor, ne-ați convins.

Noi vă spunem ce am înțeles din discuția cu dv., cu diriginții unor cla- s, cu secretara comiteu- lui U.T.C., din răspunsu- rile primite de la cîteva birouri ale grupelor U.T.C. E un liceu nou, într-un cartier periferic, compus din oameni care abia prind rădăcinii aici. Aveți elevi care vin din foarte multe școli, aducînd cu ei obișnuințe diverse. N-ai acceptat ca aceste date să domine școala — dimpotrivă — dar nici nu le ignorați. Asprina notei la purtare vrea să anihileze influențele posibile ale străzii, să-i ajute pe elevi — cei mai mulți desprinsi din alte colecti- vități și grupe de prieten- i — să adopte, ca con- ducători, cerințele școlii, să se constituie ca microco- lective de prietenii in in- teriorul ei, și nu in exterior, atrași de mirajul ex- centricității de comportare presărate prin cartier.

Constatăm existența unui echilibru perfect între concepția conducerii școlii și modul de a acționa al corpului profesoral: sever, dar pedagogic.

Am înțeles că profesorii liceului tratează organizația U. T. C. ca un ajutor. Activul, for- mat din elevii ai claselor a IX-a, a X-a, a XI-a, e matur. Organizația a pre- luat, in fiecare clasă, pe seama sa, responsabilita- țea creării unei opinii de parte a disciplinei. Nu e un obiectiv de atins, ci o acțiune in plină desfășura- re, vie. Nici măcar un caz de indisciplină, din cele care se petrec, n-a scăpat ochiului atît de uticelii- lor. Grupa U.T.C. discută, îi ține la curent pe diri- ginte cu ce se întimplă in clasă, acționează. Au sanc- ționat și statutar uticelii care nu și-au onorat obliga- ția esențială a elevului.

Intenția școlii de a-și a- propria mai mult și familia, care poate face într-ade- văr foarte mult pentru în- țărirea disciplinei elevilor, este, de asemenea, nota- bilă. Am înțeles noi exact, to- varășe director?

a putea — sub protecția sa — să pregădesc pe plan politic și politienesc tot ceea ce era ne- cesar. El l-a delegat pe genera- lul von Brokdorf cu care am in- spectat toate locurile care urmau să fie ocupate de către divizia de la Potsdam. Inspectam, sub formă de turiști, totul in deta- liu.

Cele două zile decisive erau 27 și 28 septembrie. Participan- ții la complot evitau in general să se întâlnească. Aceasta era valabilă mai ales pentru Halder și Witzleben. Lui Halder nu-i plăcea sub nici o formă să fie vizitat înainte de a fi aranjat el o înfîlțire oarecare. Totuși evenimentele se pre- cipi- tău. La 27 septembrie, in fața Cămarilor a avut loc o defila- re a garnizoanei Berlinului. Din balcon Hitler saluta soldații. El se aștepta ca această demonstra- ție a forței militare să provoace in rîndul populației berlineze obișnuitele efuzii patriotarde. Dar nimic din toate acestea nu s-a întimplat. Grupurile de cetă- țeni erau răzlețe. Oamenii aveau figuri întunecate, nemulțumite. Pentru ei parada avea un sin- gurar sens — războiul.

După cum a aflat ulterior Gisevius, pe Hitler „lipsa de în-

CURIERUL NOSTRU DE SIMBĂȚĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

zis că nici nu a auzit de așa ceva, iar noi am zis că o să-l dăm la o meserie. Pe 9 aprilie a fost trimis la forțele de muncă, dar cînd s-a dus acolo, parcă se ducea la moarte. Văzînd el că trebuie să plece la muncă, nu știu

laș, fiul lui Petru și Ana, născut 1948, seria de bu- letin 141581. Vă rog să difuzați scrisoarea, căci eu aș crea să nu-mi fac cop- ilul de ris față de lume. Să vină și să-și recunoască fapta lui săvîrșită.”

Bineînțeles că aventurierul Gligor va trebui găsit și adus să-și recunoască fapta lui cea săvîrșită. Totuși, nu puteați să-l primiți in casă după ce făcea actele de că- sătorie? De ce atîta grabă?

A. F., județul Dolj: „Vă rog foarte mult să-mi criticați și mie versurile de mai jos: Poate ești prea departe să mă auzi

TACU GRIGORE, județul Dolj: Ați trimis cîteva subiecte de scenarii la Casa de filme București. Prima oară vi s-a răspuns că sint bune. A doua oară că nu sint bune.

Probabil că între timp s-a schimbat conducerea stu- dioului. Că așa gămp și noi, scenariștii de meserie.

JUNE IOSIF, comuna Rapoltul Mare, județul Hunedara: „Sint bolnav, nu pot umbra. Sint singur, doresc să-mi fac cîți mai mulți prieteni cu care să corespund. Sint teribil de singur și sint nevoia de a primi scrisori și ilus- trate de la oamenii cu inima bună. Acestea ar fi singurele mele mijloace de

comunicație cu lumea de dincolo de cortina came- rei și curții de după care de mai bine de un deceniu și jumătate n-am ieșit. Menționez că toți prietenii din copilărie mă ocolesc, fug de mine, am nevoie de prietenii care să mă ajute să înțeleg și să mă ajute să înțeleg.”

Am făcut chiar eu primul pas in album cu reproduceri de cititori vă vor scrie.

LORENTZ CORNEL, Sibiu: „Rîmîm atît de surprins că lucruri pe care oamenii le trăiesc in fie- care moment îi impresio- nează atînci cînd le află sub formă de întimplări de la alții. Faptul că e rubrică „Fapt divers”, „De la om la om”, prezintă o atracție pentru public e foarte cunoscut, dar eu creau să arăt de unde vine acest succes. După părere- mea cea ce publicăm simte la prima confruntă- re cu povestirea (relatoarea) este realitatea. Oamenii au nevoie de siguranța realului și o au in cazul celor două rubrici. Acpas-

lă formă de realism punct- at din urmă de o signu- ratură a faptelor poate fi extinsă și ceea ce doresc eu e ca această realitate să se reverse și asupra mult discutatei arte a film- ului. Oare ceea ce e scris in mod realist nu poate fi transpus in imă- gini cinematografice? Se vorbește de cinematograful pur. Ce am făcut noi in această direcție? M-am gîndit să dau anul acesta examen la regia de film (gînd îndrăzneț). Vă în- treb: ce mi se oferă dî- că voi opta pentru o crea- ție realistă?”

LITĂ TRANDAFIR, Constanța: Din poeziile dumneavoastră am reținut aceste două versuri: „Viața este o ață, Totul e cum te descurci”. Mi-au dat cugetare. Cum v-a venit?

E.G., Alexandria: Mi-a plăcut poezia „Mîni”, pe care o transcriu: „Am desenat un chip Ca să semene cu tine. I-am pus o mîna Ca să mă mîngieze. I-am adăugat-o și pe a doua Ca să mă îmbrățișeze. Melancolic și îndrăgostit,

Am rotunjit mîinile calde Care îmi vor aduce tubirea.”

Am rotunjit mîinile calde Care îmi vor aduce tubirea.”

ION DELCEA, Sacele: Vreți să vă ofer trei nu- mere pe care să le jucati la Loto. In cazul in care veți cîștiga, mi promiteți 5 la sută din beneficiu.

Si veniți in ajutor Tuturor oamenilor Și rezolcați orice cazuri La oamenii cu necazuri. Pentru aceste fapte bune Felicitări de la mine.”

EMILIA TULIK (cu a- proximație) Bacău: „Sint muncitoare calificată. Cu toate că tatăl meu a fost un simplu muncitor a cău- tat să-mi dea o educație progresistă. El a suferit mult in regimul burghez-

mosieresc și mai mult in timpul teroarei fascisto- antonesciene. Deși tatăl meu abia știa să se scri- lească și să citească, nu exista. Astăzi sint in drogose cu un băiat bun, cu care intenționez să mă

dragă Gică, nu fi îngrijorat. Cred că pe Cornelia a apucat-o o criză de literatură. Ai răbdare, s-ar putea să-și revină.

Am deslușit inscrip- cii cu mult zel „Aici ne-am primit oară” Jos, semnătura: „Tanța și Costel”

SONIA SÂNDULESCU, județul Teleorman: „Ca orice tinăr din zilele noastre și eu îndrăgesc sportul. Dorința mea este de a în- tra la o echipă de fotbal

Cît îmi dați că v-am publicat poezia asta?”

Fraza e puțin cam prea subtilă, dar eu am înțeles despalte ce e vorba. Să mă mai gîndesc, să văd ce zic și cealaltii cititori.

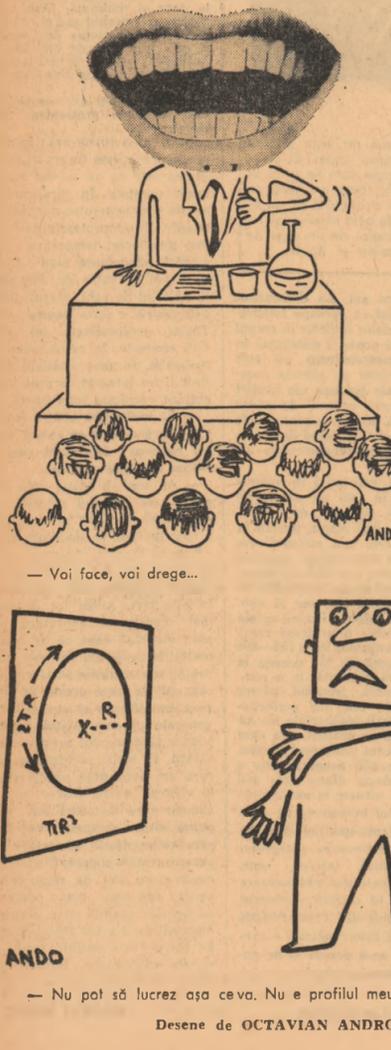
ADRIAN, București: Rețin acest epitaf pe care mi l-ați adresat: „Pe placa dumneavoastră funerară

Am deslușit inscrip- cii cu mult zel „Aici ne-am primit oară” Jos, semnătura: „Tanța și Costel”

„Sintei un bun scriitor Și un om tare săritor. Harnic, bun și muncitor Ce serciți pentru popor

— Voi face, voi drege...”

— Nu pot să lucrez așa ceva. Nu e profilul meu!

ARHIVA DE LA NURNBERG (XII)

Răsoim stenograma volumi- noasă a cîteva sute de pagini — a depoziției unui martor la procesul de la Nürnberg: Hans Gisevius. Statul său de serviciu îl punea in postura de a fi o per- sonaj senzational, in relații per- sonale cu toți acuzații aflați in boxă. Dar mai mult decît atît el a adus la lumina zilei fapte total necunoscute anturajului cel mai apropiat al lui Hitler.

Hans Gisevius, jurist, făcea parte in 1933 din falmoasele căști de otel — Stahlhelm — și sub regimul nazist a aparținut poliției secrete. In această cali- tate el a avut acces la cele mai mari secrete ale stăpînilor celui de-al III-lea Reich.

Cele ce urmează se referă la perioada anului 1938.

Generalul Beck părăsise prin- tul intrunirea care avusese loc la Cămarile, Agbiotantul său îi ceruse permisiunea să-l înso- țească, dar Beck refuză. Singur in limuzina care-l conducea spre statul major generalul cîntărea posibilitățile ce le are la dispoziție pentru a acționa.

In calitatea sa de șef al ma- reșului stat major, supraviețuind schimbărilor drastice pe care Hitler le efectuează in comanda- mentul militar suprem prin in- depărtarea lui von Blomberg din funcția de ministru de răz- boi și a lui Fritsch din cea de comandant suprem, Beck tre- buia să fie consultat in legătură cu fiecare din acțiunile militare proiectate. Or, Hitler la neasteta- ta intrunire care o avusese cu virful Wehrmachtului anun- țase măsuri totalmente străne- li lui Beck și anume pregătirea in vederea invadării Cehoslova- ciei. Generalul Beck știa mai bine decit oricare altul că dacă, pe de-o parte celui căruia îi era dator, iar pe de altă parte Anglia și Franța vor ataca Germania, Reichul va fi în- frînt. Raportul de forțe era ne- favorabil Germaniei hitleriste.

Si Beck își întărise convingerea că trebuie să nu i se permită lui Hitler să ducă poporul ger- man spre distrugere. Gîndurile sale erau destul de neclare: el nu își imagina prea bine dacă simpla înșturare a lui Hitler ar soluționa lucrurile, sau dacă este vorba, in general, de soar- ta regimului.

Dar prin numirea lui Halder, Hitler nu și-a adus un aliat in fruntea marelui stat major, ci dimpotrivă, un adversar la fel de hotărît ca Beck.

Gisevius declara la proces: „După demisia sa, Beck ne-a asigurat că ne lășăm un succes-

mai energic decit el și că este ferm hotărît să întreprindă un puci in cazul in care Hitler va recurge la război. Acest om care avea încrederea lui Beck și pe care Beck l-a pus in legătură cu noi, era generalul Halder. De altfel chiar generalul Halder, după ce și-a prelatat noile fun- cțiuni, a făcut demersuri pentru a intra in contact cu grupul no- stru”. Si astfel, la cîteva zile după ce a fost numit, Halder l-a convocat pe O- ster și i-a spus că, după părerea sa, evenimentele acce- lerează evoluția spre război și că va încerca o lovitură de stat. El l-a întrebat pe Oster ce a făcut pentru intrarea civililor in complot.

Planul lui Halder era destul de eziviz: el evita intrarea directă a lui Hitler inaintea de- clarării războiului, urmînd suprimarea lui printr-un ată- t, imediat după începerea răz- boiului, urmînd să se anunțe că

trenul special al lui Hitler a fost bombardat și că in urma acestui fapt dictatorul nazist și-a găsit moartea.

„Ulterior Halder și-a modificat planul, avînd in vedere extin- derea lui asupra tuturor vir- tuzilor hitleriste. In 1946, Halder declara: — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul armatei, Cămarile Reichului, administrația și in special ministerele administra- te de membri ai partidului și de apropiați ai lui Hitler pentru a putea evita orice vărsare de sînge și a aduce toată banda in fața unei judecări a poporului german... — Am hotărît să ocupăm, cu ajutorul arm

TELEGRAMĂ

Tovarăși NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România...

AGENDĂ

Întâlnire la C. C. al P. C. R.

Vineri dimineață, tovarășul Paul Niemesu-Mizil membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent...

La întâlnire au participat tovarășii Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R. și Vasile Popov, membru al C.C. al P.C.R. secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste...

Convorbirea, care a prilejuit un schimb de informații în legătură cu activitatea și preocupările actuale ale celor două partide, s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Cu prilejul împlinirii a 49 de ani de la crearea Partidului Comunist Român, vineri după-amiază a avut loc la sala Dallos din Capitală un simpozion intitulat „8 Mai 1921 — Omagiu Partidului Comunist Român”.

Muzeul de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a organizat o expoziție de documente și fotografii cu prilejul comemorării a 50 de ani de la moartea lui Constantin Dobrogeanu-Gherea.

George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Ion Turcu, vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, membri ai C.C. al P.C.R. și Consiliului de Stat, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oamnei de știință, artă și cultură generală și ofițeri suporterii ziaristi.

Au participat sofi de misiuni diplomatice acordate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Consiliul Național al Femeilor, Comitetul național pentru apărarea păcii și Comitetul național pentru libertatea femeilor din România au trimis telegramme de felicitări organizațiilor similare din Republica Socialistă Cehoslovacă.

Cu prilejul aniversării a 49 de ani de la crearea Partidului Comunist Român, vineri după-amiază a avut loc la sala Dallos din Capitală un simpozion intitulat „8 Mai 1921 — Omagiu Partidului Comunist Român”.

(Agerpres)

MERIDIAN

Seleționata de tenis a României conduce cu 3-0 în meciul cu echipa Iranului pe care-l dispută la Teheran în primul tur al Cupei Davis...

Au început întrecerile turului internațional de fotbal de la Vity Chardillon la care participă selecționata de juniori ale unor orșe europene.

CLUBUL SUPORTERILOR

națională de fotbal

Curier fotbalistic

Mini-conceniul fotbalistilor din lotul reprezentativ s-a terminat. După ce au petrecut două zile (4) în miloul familiarilor lor...

„EL MUNDIAL '70”

CIUDAD DE MEXICO :

COMITETUL DE ORGANIZARE a pus la dispoziție celor 16 echipe participante câte un autobuz care va transporta pe jucătorii de la hotelurile unde sînt cazăți la stadion sau în diverse excursii de agrement...

POLITIA MEXICANĂ este serios preocupată de posibilitatea ca orașele unde se vor desfășura meciurile turului final să devină „centru de activitate” pentru spărgători, asocieri sau hoți de buzunari...

RABAT :

REPRESENTATIVA MAROCANĂ de fotbal are un moral destul de scăzut mai ales după înfrîngerea cu 1-5 suferită în fața rezervelor clubului francez St. Etienne...

Pregătiri... declarații... pronosticuri...

RIO DE JANEIRO :

FOTBALIȘTII BRAZILIEI ENI au plecat la Ciudad de Mexico însoțiți de o mulțime de critice ale presei după ultimele meciuri de verificare...

LIMA :

DECLARAȚIE A ANTRENORULUI reprezentativei braziliană Didis „Situația în fotbalul mondial s-a schimbat complet față de anii 1958 și 1962...”

PRONOSTICUL NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 19 (10 MAI 1970)

Table with 2 columns: Club name and predicted score. Includes teams like Flacăra-Portul, Metalum-Progressul București, etc.

D. V.

ASIMILAREA DISCIPLINEI

Că așa este o dovadă și căzurile limită — nu prea multe la număr — de defacere a contractului de muncă...

De regulă, infirmitățile în insușirea riguroasă a disciplinei muncitorești, se referă în mai toate uniunile economice, la tineri...

Este un aspect nedorit cu care ne întîlnim din păcate nu pentru prima dată, nu spune ing. Dacia Constantinescu...

dată acceptat acest adevar, cum își integrează organizația U.T.C. propriile posibilități în gama globală de intervenții...

Răspunsul este mai complex și îl exprimă, după opinia ing. Dacia Constantinescu...

— Miner; lăcătuș mecanic în Industria construcțiilor de mașini; strungar; electrician întreținere și reparații; lăcătuș de mină; electrician de mină; preparator de minereuri.

SCOALA PROFESIONALĂ, CALAN, str. Crigana, nr. 1. Telefon 443. (Pe lângă Uzinele „Victoria” — Călan ale Ministerului Industriei Metalurgice).

SCOALA PROFESIONALĂ, LUPENI, str. Viitorului, nr. 27. Telefon 210. (Pe lângă Centrala cărbunelui Petrosani).

SCOALA PROFESIONALĂ, PETROSANI, str. Republicii, nr. 7. Telefon 15.73. (Pe lângă Centrala cărbunelui Petrosani).

SCOALA PROFESIONALĂ, PETROSANI, str. 23 August, nr. 6. Telefon 17.16 și 17.17. Ministerul Comerțului Interior.

SCOALA PROFESIONALĂ, SIMERIA, str. 23 August, nr. 28. Telefon C.F.R. 21. (Pe lângă Uzina mecanică de reparat material rulant — Simeria a Ministerului Transporturilor).

SCOALA PROFESIONALĂ, DEVA, str. Alexandru Sahia, nr. 3. Telefon 27.34. Consiliul popular județean.

SCOALA PROFESIONALĂ BARZA, comuna Crisiclor, Telefon 592. (Pe lângă Întreprinderea minieră — Barza, Centrala mine-reurilor neferoase Deva).

Recepție cu prilejul aniversării eliberării Cehoslovaciei

Cu prilejul celei de-a XXV-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace la București, Miroslav Sulek, a oferit vineri seara o recepție.

Au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Janos Fazekas, Miron Constantinescu, Constantin Stănescu, secretarul Consiliului de Stat, Vasile Viad, șef de secție la C.C. al P.C.R., Cornel Răduță și Traian Ispas — miniștri, George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe...

Cu prilejul Zilei Victoriei asupra fascismului

Depuneri de coroane

Cu prilejul aniversării Zilei Victoriei asupra fascismului, vineri dimineață la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism și la Monumentul eroilor sovietici, au depus coroane de flori ambasadorul Republicii Socialiste Cehoslovace, Miroslav Sulek...

A început să se difuzeze „INDRUMATORUL PENTRU ADMITEREA ÎN LICEELE DE SPECIALITATE, 1970—1971”

Vineri dimineață, Ministerul Învățămîntului a început să difuzeze secția generală din întreaga țară „Indrumătorul pentru admiterea în liceele de specialitate, 1970—1971”. El prezintă condițiile de admitere în aceste instituții de învățămînt, rețeaua și profilul liceelor de specialitate, meseriile și funcțiile din care sînt recrutăți candidații pentru secțiile seriale și țara frecvența etc.

(Agerpres)

RETEAUA ȘI PROFILUL ȘCOLILOR PROFESIONALE ÎNVĂȚĂMINTUL DE ZI

Județul Hunedoara

SCOALA PROFESIONALĂ, DEVA, str. Minerului, nr. 24. Telefon 1 25 12. (Pe lângă I.E.C. — Deva a Ministerului Energiei Electrice).

RETEAUA ȘI PROFILUL ȘCOLILOR PROFESIONALE ÎNVĂȚĂMINTUL DE ZI

Județul Hunedoara

SCOALA PROFESIONALĂ, DEVA, str. Minerului, nr. 24. Telefon 1 25 12. (Pe lângă I.E.C. — Deva a Ministerului Energiei Electrice).

RETEAUA ȘI PROFILUL ȘCOLILOR PROFESIONALE ÎNVĂȚĂMINTUL DE ZI

Județul Hunedoara

SCOALA PROFESIONALĂ, DEVA, str. Minerului, nr. 24. Telefon 1 25 12. (Pe lângă I.E.C. — Deva a Ministerului Energiei Electrice).

RETEAUA ȘI PROFILUL ȘCOLILOR PROFESIONALE ÎNVĂȚĂMINTUL DE ZI

Județul Hunedoara

SCOALA PROFESIONALĂ, DEVA, str. Minerului, nr. 24. Telefon 1 25 12. (Pe lângă I.E.C. — Deva a Ministerului Energiei Electrice).

de peste hotare

Evoluția situației din Asia de sud-est

• NOI FORȚE INTERVENȚIONISTE TRIMISE ÎN CAMBODGIA
• ACȚIUNI ALE REZISTENȚEI POPULARE CAMBODGIENE

La 7 mai, alte șase batalioane ale trupelor americane au părăsit în Cambodgia, anunțând corespondenții din Saigon al agenției U.P.I. Forțele militare americano-saigoneze, informează agențiile de presă, avansează în adâncul teritoriului Cambodgiei din șase direcții pe un front cu o lungime de aproximativ 400 km.

Vineri, ministrul de război al regimului saigonez a ordonat unei flote de canonieră a marinei fluviale sud-vietnameze să avanseze pe Mekong în direcția Pnom Penh, pentru a susține trupele terestre angajate în operațiunile militare în Cambodgia.

La Saigon, generalul Cao Ky a declarat în cadrul unei conferințe de presă că nu există limită de timp în ce privește acțiunea în Cambodgia a trupelor sud-vietnameze și rămănerii lor acolo.

În zonele operațiunilor, for-

tele rezistenței populare continuă atacurile împotriva trupelor regimului Lon Nol și a efectivelor americano-saigoneze care au intervenit în evoluția evenimentelor din această țară. Agenția Reuter transmite că luptele care s-au desfășurat joi în partea de nord a capitalei administrative a provinciei Svay Rieng au provocat uciderea a două sute de trupe sud-vietnameze și a morții și răniții — cel mai mare număr de militari pierduți în cursul unei lupte.

ADUNAREA GENERALĂ A O.M.S. Intervenție românească

În ședința Comisiei de verificare a depunerilor puterii a celei de-a 23-a sesiuni a Adunării Generale a O.M.S., delegatul român, dr. N. Racoveanu, a susținut necesitatea restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății. El și-a exprimat dezacordul cu faptul că adevărații reprezentanți ai poporului chinez sînt împiedicați să participe la activitatea organizației și să-și aducă contribuția pozitivă la opera întreprinsă de O.M.S. Vorbitorul a atras, de asemenea, atenția asupra absenței din cadrul Organizației Mondiale a Sănătății a Republicii Democratice Germane, a R. D. Vietnam și a R.P.D. Coreea, state ale căror realizări în domeniul social și al protecției sănătății pot și trebuie să fie cunoscute și fructificate de către O.M.S.

Manifestări consacrate aniversării victoriei asupra fascismului

MOSCOVA — În Palatul Congreselor din Kremlin a avut loc vineri ședința festivă consacrată celei de-a 25-a aniversări a victoriei asupra fascismului. În președinție au luat loc Leonid Brejnev, Alexei Kossighin, Nikolai Podgornii și alți conducători ai P.C.U.S. și statului sovietic, șefii ai delegațiilor militare din unele țări socialiste, veterani de război din Franța, Italia și alte state. Din Republica Socialistă România a fost prezentă delegația militară condusă de general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate.

Despre semnificația victoriei asupra Germaniei hitleriste a vorbit ministrul apărării al U.R.S.S., mareșalul Andrei Grečko.

Ministrul apărării al U.R.S.S., mareșalul Uniunii Sovietice, Andrei Grečko, a primit vineri delegația militară română condusă de general-colonel Ion

Ioniță, ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste Române, precum și celelalte delegații militare străine aflate la Moscova pentru a participa la manifestările prilejuate de cea de-a 25-a aniversare a victoriei împotriva fascismului.

Cu acest prilej, ministrul apărării al U.R.S.S., Andrei Grečko, a înmănat membrilor delegațiilor militare străine insigna jubiliară a XXV-a aniversare a victoriei în Marele Război pentru Apărarea Patriei.

Primirea a decurs într-o atmosferă caldă, tovarășească. BERLIN 8 — Vineri seara, a avut loc la Berlin o adunare festivă cu ocazia aniversării unui sfert de veac de la eliberarea poporului german de sub jugul fascismului și de la înfrângerea forțelor naziste. În această zi, au avut loc și alte manifestări memoriale la Paris și în numeroase orașe din Franța.

La ceremonia de la Cherboug au fost prezenți — spre a aduce împreună un omagiu celor care și-au jertfit viața pentru victorie — reprezentanți ai țărilor aliate — U.R.S.S., Franța, S.U.A., Anglia.

BONN — Luni dimineața vineri în Bundestag, cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la capitularea Germaniei hitleriste, Willy Brandt, cancelarul R.F. a Germaniei, a relevat însemnătatea istorică a acestui eveniment și semnificația lui pentru evoluția postbelică din Europa.

Este prima oară după război când un cancelar vest-german marchează printr-o cuvîntare aniversarea victoriei asupra fascismului.

C. Mănescu la Kinshasa

Continuându-și vizita oficială în Republica Democrată Congo, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a vizitat cunoscuta Universitate Lovanium, unde predau și cadre universitare din România.

În allocuțiunile rostite cu acest prilej de ministrul de externe român și de rectorul universității Lovanium a fost exprimată dorința unei mai bune cunoașteri reciproce a patrimoniilor culturale și științifice ale României și Republicii Democratice Congo.

Delegația guvernamentală română a continuat convorbirile pentru realizarea unor acorduri de cooperare în domeniile miner, forestier și în cel al construcțiilor. Surse apropiate celor două delegații au subliniat realizarea unui consens privind posibilitatea creării unor societăți mixte româno-congoleze în diverse domenii.

Descoperirea unui complot în Bolivia

Agențiile de presă informează că în Bolivia a fost descoperit un complot antiguvernamental.

Ministrul afacerilor interne al Boliviei, Juan Agorosa, a informat la o conferință de presă că mai multe persoane care au participat la organizarea complotului au fost arestate. Printre cei reținuți se află un fost ministru și doi deputați. Potrivit declarațiilor lui Agorosa, ei ar fi avut legături cu fostul președinte bolivian, Victor Paz Estensoro, care trăiește în prezent în exil.

În urmă cu două săptămîni, guvernul bolivian anunțase descoperirea altui complot al cărui autori au fost arestați și urmează să fie deferiți justiției.

Vii reacții ale opiniei publice mondiale

LONDRA — Biroul Internațional Socialiste, reunit în capitala Marii Britanii, a adoptat o rezoluție în care deplînge hotărîrea președintelui S.U.A., Richard Nixon, de a extinde războiul asupra Cambodgiei și de a relua bombardamentele asupra teritoriului R. D. Vietnam. Această hotărîre, se spune în rezoluție, compromite speranțele de restabilire a păcii în Asia de sud-est. În încheiere se precizează că este necesar să se întreprindă noi eforturi în ve-

derea ajungerii la o soluționare politică a situației din această regiune a lumii.

Între-un apel adresat opiniei publice, 20 de cunoscuți scriitori și artiști din Franța condamnă agresiunea americană în Indochina. „Negocierile sînt începute, se spune printre altele în apel, dar războiul continuă și se extinde. Nu este decît o singură ieșire: să se recunoască poporului vietnamez dreptul de a dispune de el însuși, iar trupele americane să se retragă. De aceea, noi reînnoim apelul contra războiului și crimelor sale, pentru ca Vietnamul să aparțină curajului vietnamez”. Apelul este semnat, printre alții, de Aragon, Beauvoir, Bejart, Calder, Kastler, Picasso, Mauriac, Sartre, Elsa Triolet, Vercors, Jean Vilar.

Guvernul algerian a hotărît recunoașterea Guvernului Regal de Unitate Națională de sub egida Frontului Național Unit al Cambodgiei, se anunță în comunicatul dat publicității joi seara, la încheierea ședinței Consiliului de Miniștri prezidată de șeful statului Houari Boumediene. Comunicatul subliniază că noul Guvern de Unitate Națională al Cambodgiei „duce, cu sprijinul maselor populare, o luptă curajoasă pentru libertatea, independența și neutralitatea țării sale, împotriva agresiunii la care s-au dat trupele S.U.A.”. Guvernul algerian relevă Comunicatul „apreciază că extinderea agresiunii Statelor Unite în Cambodgia și reluarea bombardamentelor asupra R.D. Vietnam reprezintă un atentat grav la libertatea și independența popoarelor și o amenințare serioasă la adresa securității internaționale”.

Una din primele acțiuni spectaculoase ale Premierului portughez Coentano, atunci cînd i-a succedat lui Salazar, a fost să anuleze constituirea unei comisii care să analizeze „situația universității, perspectivele și necesitățile ei”. La un an și jumătate de la constituire, comisia — formată din trei rectori de universități — a făcut cunoscute concluziile sale sub forma unui studiu-memoriu înaintat forurilor guvernamentale de resort și reprodus, parțial, în unele ziare portugheze. În acest document se arată că „situația materială a universității este precară” și „singurele instituții de învățămînt superior care oferă condiții moderne de instruire sînt cele particulare”. Sub raportul laboratoarelor — remarcă cei trei rectori — universitățile portugheze sînt la nivelul anilor 1940. În ceea ce privește cadrele didactice, aproximativ jumătate din acestea nu au pregătirea și titlurile corespunzătoare funcției lor. În altă ordine de idei, studiul-memoriu relevă că actualmente taxele universitare sînt în Portugalia cele mai ridicate de pe continentul european. Ca o ilustrare a greutăților pe care le implică pavorul taxelor este citat faptul că cel puțin 40 la sută din studenții înscriși în universitățile portugheze prestază munci extra-universitare din motive materiale. În sfîrșit, studiul amintit notează că „un aspect generator de apăsătoare îngrijorare” faptul că șomajul intelec-

R. P. UNGARĂ — Vedere a noului Hotel Duna Intercontinental din Budapesta

Scrisoarea lui A. Gromiko adresată lui U Thant

Agencia TASS anunță că Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, a adresat secretarului general al O.N.U., U Thant, o scrisoare în care propune ca cea de-a 25-a sesiune a Organizației Națiunilor Unite să adopte o hotărîre cu privire la întărirea securității internaționale. Această hotărîre ar trebui să stipuleze respectarea de către state a principiului coexistenței pacifice, retragerea trupelor de pe teritoriile străine ocupate, necesitatea dezarmării generale și totale, creșterea de sisteme regionale de securitate colectivă și altele.

„Întărirea securității este în prezent deosebit de actuală, întrucît situația internațională continuă să rămîna încordată, iar în diferite regiuni ale lumii apar în permanență conflicte și surse de încordare”, subliniază scrisoarea guvernului sovietic.

Întîlnire Ion Pașan — Vaclav Hula

Tovarășul Ion Pașan, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care se află la Praga în fruntea delegației de partid și guvernamentale române ce a participat la festivitățile prilejuite de cea de-a 25-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei, a avut vineri o întîlnire cu Vaclav Hula, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, vicepreședinte al guvernului cehoslovac.

În aceeași zi, tovarășul Ion Pașan s-a întîlnit cu Andrei Barak, ministrul comerțului exterior al U.R.S.S. Cehoslovacia.

În cadrul ambelor întîlniri, la care a participat și Ion Bradovic, ambasadorul Republicii Socialiste România la Praga, au fost discutate probleme privind relațiile economice și comerciale româno-cehoslovace.

INTI-O notă de protest adresată Organizației Statelor Americane, guvernul Republicii Salvador acuză Hondurasul de a fi provocat un nou incident armat la frontiera dintre cele două țări. Nota afirmă că trupele hondurienice au deschis focul, o-

MIȘCAREA PROTESTATARĂ A STUDENȚILOR DIN S.U.A.

Îngrijorare în cercurile oficiale

Directorul Biroului prezidențial al S.U.A. pentru problemele tinereții, Anthony Moffett, și-a prezentat miercuri demisia, acuzând Administrația că a aprobat măsurile represive împotriva studenților care participă la manifestațiile anti-războinice și că refuză să le asume cererile. Expunînd, la o conferință de presă, cauzele demisiei sale, Moffett a afirmat că președintele „a demontat că nu înțelege încrederea american și că nu dănește să comunice cu el. Sprijin mișcarea pasnică de protest și nu pot continua să rămîm mai departe într-o Administrație care caută să o discrediteze”, a precizat Moffett.

Purtătorul de cuvînt al Casei Albe, Ronald Ziegler, a confirmat știrile apărute în presa americană privind faptul că ministrul de Interne al S.U.A., Walter Hekel, a adresat președintelui Nixon o scrisoare particulară prin care îl avertizează că Administrația este în pericol de a îndepărta întreaga generație tânără din Statele Unite atît de guvern cît și de Partidul republican. Hekel a solicitat președintelui să ia în considerare cererile și problemele tinereții americane.

Pe de altă parte, se anunță că președintele Nixon i-a convocat luni la Casa Albă pe cei 50 de guvernatori ai statelor americane pentru a examina împreună actualul val de tulburări generate, în special în universități, de intervenția militară în Cambodgia. Incidentele care au culminat cu eciomirile de la Universitatea Kent, soldate a doua zi cu moartea a patru studenți, l-au determinat pe președinte să se întînească, în cursul zilei de joi, cu președintele și o zi dintr-o universitate americană.

Cercurile oficiale de la Washington nu și ascund îngrijorarea față de pregătirile ce se fac în vederea marșului spre Casa Albă care urmează să aibă loc sîmbătă, cu participarea delegațiilor studențesci venite din universitățile Yale, Kingman Brewster, a dec. Walter Hekel, a adrese manifestată și a propus exercitarea pe scară națională a unor presiuni asupra administrației în vederea „retragerii trupelor americane din Vietnam și încetării atacurilor politice asupra studenților”.

pe scurt

blînd unitățile salvadorene să riposteze. După cum se știe, începînd de la mijlocul anului trecut, între Honduras și Salvador s-au produs mai multe incidente de frontieră care au culminat cu un război nedeclarat ce a durat o săptămîna.

● VOTUL favorabil obținut în Daai (parlamentul irlandez), în urmă cu două zile, de către premierul Jack Lynch, reprezentat în arhiva stîlăne din țară doar un număr de guvernament. Fiiana Fail — subliniază observatorii din capitala Republicii Irlanda.

Orientul Apropiat

COMANDAMENTUL unificat al rezistenței palestiniene și Comandamentul de luptă armată palestiniană au dat publicității un comunicat în care fac cunoscută intenția tuturor organizațiilor palestiniene din rezistență de a se unifica. Se preconizează crearea într-un viitor apropiat al unui Comitet Central în care vor fi reprezentate toate organizațiile palestiniene, ce va coordona activitatea acestora. Reu-

niunea, în cadrul căreia urmează a fi ales Comitetul Central, este prevăzută să înceapă lucrările la sfîrșitul lunii mai sau începutul lunii iunie, la Cairo — a precizat un purtător de cuvînt al Organizației pentru Eliberarea Palestinei.

● La Washington a fost semnat un acord americano-israelian în baza căruia Statele Unite vor furniza Israelului, pînă la sfîrșitul anului, produse agricole în valoare de peste 45 milioane dolari. Acordul a fost încheiat în cadrul programului de ajutor economic de 100 milioane dolari promis Israelului de președintele Richard Nixon la sfîrșitul lunii martie a.c.

● LA ATENA s-a deschis joi cel de-al doilea Congres internațional de studii sud-est europene, la care participă aproape 500 oameni de știință din 22 de țări. Din România, la lucrări la parte o delegație a Comitetului național de studii sud-est europene. La Congres vor fi prezentate rapoarte și vor avea loc discuții în probleme de istorie, literatură și artă, etnografie, folclor, lingvistică și arheologie ale popoarelor din sud-estul Europei.

În ședința de deschidere, Congresul a fost salutat de personalități prominent ale vieții științifice internaționale. Reprezentantul directorului general al U.N.E.S.C.O., Niketes Sioris, ministrul educației naționale al Greciei, a salutat Congresul în numele guvernului grec.

Reuniune a Consiliului de Securitate

● CONSILIUL de Securitate al O.N.U. se va reuni luni la cererea Iranului și Marii Britanii pentru a discuta viitorul statut al teritoriului Bahrein, aflat sub protectorat britanic. O comisie a O.N.U., care s-a deplasat în acest teritoriu pentru a sonda opțiunile populației, a recomandat acordarea independenței, după retragerea în 1971 a trupelor britanice staționate în emiratul Bahrein.

Luînd cuvîntul în Comisia senatorială pentru afacerile externe, ministrul finanțelor al Statelor Unite, David Kennedy, a recunoscut că economia țării prezintă „o imagine destul de tristă”. În cursul audierilor din acest

O ridicătură de pămînt pe lîngă care, neavînt, poți trece indiferent. Cîțiva copaci firavi, o împletitură de sîrmă și o movilă inverzită peste care plutește tăcerii stranii. Nici o inscripție. În apropiere se află Unter den Linden întinerit și Poarta Brandenburg — mereu acceși în gravitația ei. Movila învîlbită de anonimat sugerează o răscălcărită. Dar au rămas aducerile aminte. Pe locul acela din inima Berlinului fuseseră bunkerul lui Hitler. Acolo, într-o imensitate de ruine, s-a consumat sfîrșitul demențialei aventuri a „fuhrerului”, aventură care a costat 50 000 000 de vieți omenești. 25 de ani au trecut de la înfrîngerea mașinii de război naziste, de la eliberarea poporului german de sub jugul fascismului. Momentul acesta se păstrează viu în conștiința umanității. În ceasurile de neapăsare Berlinului flutura drapelul victoriei, popoarele re-memorau drumul de luptă

NOTE DE DRUM

Imagini de șantier

parcurs. A fost un drum lung, presărat cu multe jertfe. Forțele urase s-au ridicat împotriva fascismului, în lumea întreagă. Greul acestui război l-a purtat însă Uniunea Sovietică, forța principală a coaliției antihitleriste. Alături de armatele sovietice, au luptat și viteji ostași români. Armata noastră a înscris în cronică victoriei asupra fascismului o contribuție de seamă: 170 000 de soldați și ofițeri au căzut pe cîmpul de luptă. Pe pămîntul patriei lor mai apoi pe strălucite Bulăpești ca și în Tatra, înaintînd sute și sute de kilometri prin lupte deosebite de grele, ostașii români, însufleții de justetea cauzei pentru care luptau, au scris pagini de glorie nepieritoare.

Lecțiile trecutului nu pot fi uitate. Sfîrșitul de neînviat al dicatorului nazist, prăbușirea „noii ordini” pe care el o propocea drept milenară, demonstrează că nu există forță în lume — chiar atunci cînd se bazează pe o gigantică mașină de război — care să înfrîngă voiața de libertate a popoarelor, năzîndu-se acestora de a-și decide singure soarta.

Cei 25 de ani care s-au scurs din gloriozii mai al lui 1945 au adus prefăcări adînci în viața continentului. A luat naștere Republica Democrată Germană — primul stat al nuncitorilor și țărănilor pe pămîntul german. În acest act și-au găsit împlinirea aspirațiile forțelor înaintate ale poporului german, dorințe să clădească un viitor pasnic, de muncă dedicată progresului uman.

La Dresda, tezaur de frumuseți, s-au păstrat cîteva ziduri mutilate de bombe. Am mai întîlnit și în alte așezări urme ale războiului: conserve care nu sînt puse de muzeu, Dezigur, ele s-au păstrat ca un simbol a ceea ce nu trebuie să se mai repete. Printre construcțiile noi, ca o față surzătoare înmîngîată de soare, zidurile înegrite, schilodite, au virtuțile unei chemări adresate memoriei.

Din noul turn de televiziune am contemplat panorama Berlinului, Unter den Linden, Alexander-Platz, Karl-Marx-

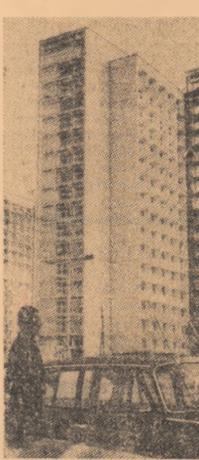
Alegerile municipale din Anglia și Țara Galilor

Succes laburist

Alegerile municipale din Anglia și Țara Galilor care s-au desfășurat la 7 mai au avut sfîrșit printr-un succes al Partidului laburist.

Acesta a reușit să recupereze din terenul pierdut în alegerile municipale din 1967, reîcîștigînd 443 de locuri, în timp ce conservatorii au pierdut peste 327 de locuri, iar liberalii 25. În mai multe orașe importante din provincie, laburistii au preluat controlul consiliilor municipale, ca

Alee: kilometri de construcții recente care dau dimensiuni contemporane metropolei de pe Spre. De la 207 metri înălțime nu sînt, desigur, descifrabile toate amănuntele peisajului urban. Tahoul berlinez este, însă, impresionant. Berlinul a avut în prima zi de pace 9 000 000 m.p. de ruine. Existau destui sceptici: ei vorbeau despre Berlin ca a catafalca unui disprăcut. Berlinul a reînscut, totuși, cu prețul unor sacrificii înecălugabile. Iar astăzi se oferă privirilor cu o uimitoare prospețime. Din turnul televiziunii, ai sentimentul că privești un șantier de construcții uriaș. Se construiește mult, împlinînd eleganța cu utilul, ritmul rapid cu exigențele economice. De altfel, nu-i vorba doar de Berlin. Lîngă Rostock, pe malul Balticii, s-au înălțat trei orașe-satelit. Fraga lapidară poate cu greu să schizeze proporțiile faptului. Numai Sudstadt are 15 000 apartamente. Lutten-Klein numără 30 000 de

Noi construcții la Dresda

locuitori iar în puțini ani populația sa va fi de 100 000 oameni. În apropiere de Halle există o așezare pe care hărțile mai vechi nu o consemnează: Halle Neustadt. În 1964, în februarie, hulozerele răscoleau pămîntul unui sat oarecare. În ianuarie 1965, primele blocuri își desenuă contururile. În august 1965 — primele familii se mutau într-un oraș fără trecut. În patru ani acest oraș a atins o populație de 36 000 locuitori. Proiectele de viitor sînt ambicioase. Muchau Karl, reprezentant al municipalității, ne spune că în 1973, Halle Neustadt va avea... 120 000 locuitori.

Zidurile proaspete, bratele macaralelor care se mișcă în înălțimi, constructorii de pe schele furnizează imagini optimiste acolo unde războiul lăsase în urmă sa atîta distrugerii. Șantierul acesta certifică un amplu efort constructiv. Privindu-l evaluezi mai exact drumul parcurs din acel mai 1945 cînd Berlinul trăia prima sa zi liberă.

M. RAMURĂ